



GERİLİM TIRMANIRKEN

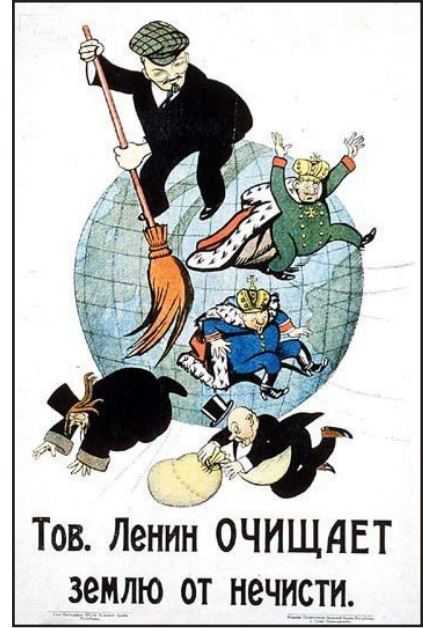
Başbakan Davutoğlu devraldığı iktidarı daha da baskıcı yöntemlerle yürütmenin hesabını yapıyor. İktidarının ilk günlerinde yasalaştırarak uygulamaya koydurduğu güvenlik paketiyle polise yeni yetkiler tanıması sonrasında, belki de yaşanan son Kobanê kalkışmasının deneyimi ışığında, Jandarma'nın Genelkurmay'la olan bağı keserek tamamıyla İçişleri Bakanlığı'na bağlamanın yasal değişikliğini, askerlerin muhalefetine rağmen gündeme getiriyor ve yasalaştırarak iktidarın emrine vermek istiyor. Böylelikle kendini toplumsal başkaldırlara karşı daha güvende hissedeceğini sanıyor.

İktidarın otoriter karakterindeki yoğunlaşma, onun kullandığı politik söylemde de kendini gösteriyor. Başbakan Davutoğlu yeni Osmanlıcı hegemonyacı yaklaşımını hemen her konuda dile getirmekten çekinmiyor. Rojava gündem olunca o toprakların bize imparatorluk bakiyesi topraklar olduğunu dile getirerek konuşmaya başlıyor.

(Devamı 2'de)

BÜYÜK OKTOBR DEVİRİMİNİNİN 97. YILI

Büyük Oktobr Devrimi bugün de dünya komünistlerine ve işçi sınıfına yol göstermeye devam etmektedir. Kızıl Oktobr Devrimi ile komünistler, Paris Komünü'nden sonra ikinci kez sömürücü sınıflar, burjuvazi olmadan da işçilerin, yoksul köylülerin bağlaşıklığında kendi iktidamlarını ele alabileceklerini, otokrat Rus Çarlığını tarihin çöplüğüne süpürerek bir kez daha tüm dünyaya gösterdiler.



SAYFA 3'TE

ATILIM DOLU YENİ BİR SAVAŞIM YILI İÇİN

Partimiz TKP kuruluşunun 94. Yılına uzun likidasyon sürecinden çıkışın verdiği güç ve güvenle girdi. Partimizin içine girdiği bu yeni dönem, "likidasyondan çıkış" şeklinde adlandırdığımız bu gelişmenin ne anlama geldiğinin ve önümüze hangi görevleri koyduğunun da açıklanarak somutlanmasını zorunlu kılıyor.

SAYFA 7'DE

CUMHURİYET ve KOMÜNİSTLER

Bahtiyar Kınalıoğlu'nun yazısı SAYFA 9'DA

GERİLİM TIRMANIRKEN

(Baştarafı 1'de)

Irak'la ilgili konularda mutlaka Telafer ve Tuzhurmatu gündeme getirilerek o bölgenin Türkmenleri'nin yanında olduğumuz dile getiriliyor. Suriye'ye ilişkin gündemler öne çıktığında ise Hatay'ın karşısındaki Bayır bucak Türkmenleri mutlaka dile getirilerek korumamız altında oldukları belirtiliyor. Bunun yanı sıra Suriye'de esas sorunun Halep olduğu belirtilerek sünni Arap nüfusun koruyucusu bir Türkiye profili çizilmek isteniyor. Aynı tutum İsrail'in son Kudüs uygulamasında da ortaya çıktı, Müslümanlar'ın ilk kıblesi olan Mescid-i Aksa'nın Musevi ziyaretine açılması üzerine Davutoğlu, Kudüs'ün bize oradan ayrılan son Osmanlı askerinin emaneti olduğunu belirterek yeni Osmanlıcı ve yayılcı ideolojisini ortaya koyuyor. Hamas'ı kanatlarının altına alarak kendini onun koruyucusu ilan ediyor. İslamcı dozu çok arttırılmış bir Türkçülük, Başbakan'ın ideolojik söyleminin ana çerçevesini oluşturuyor.

AKP iktidarının, yönetim anlayışında güvenlikçi yaklaşımların öne çıkarılarak yasal çerçevelerini oluşturma tutumunu benimsemesiyle, iktidarın ideolojik yapısında İslamcı düşüncenin içindeki Türkçü yaklaşımın dozu ve tonu giderek artmıştır. Bunun doğal sonucu olarak Kobanê'ye IŞİD saldırısının başlamış ve bu saldırıya karşı Türkiye'nin dayanışmasının zorunluluğu anlaşmıştır. Kobanê'yi insansızlaştırmayı amaçlayan

yaklaşımıyla sınır hattını anti-Kürt politikasının bir silahına dönüştüren işbirlikçi iktidar, Kobanê'ye yardım koridoru açılmasına ilişkin isteklere kulaklarını kapatarak Suriye Kürt özerkliğinin İslamcı teröristler eliyle boğulmasının yolunu açmak istedi. Ancak bu planlaması çok kısa sürede açığa çıkan ve başta Kürt illeri olmak üzere ülkenin bütününde yığinsal tepkilerle protesto edilen işbirlikçi iktidar, ayağa kalkan yığınları durdurmakta zora düşerek sıkıyönetim dönemine benzer yaklaşımlarla sokağa çıkma yasakları ilan etmekten çekinmeyen bir tutum aldı. Yine aynı yaklaşımla asker-polis güvenlik güçlerinin yanı sıra paramiliter grupları devreye alarak, provokasyon yaratmaya dönük faili meçhul cinayetleri bir biri arkasına yapmaktan çekinmedi. 40'tan fazla yurttaşın yaşamını kaybettiği Kobanê dayanışma eylemleri sonrasında iktidar 'çözüm süreci'nde de frene basarak mevcut diyalogu kesme tehditlerini gündeme getirdi.

Bütün bu uygulamalar da gösteriyor ki işbirlikçi iktidar için demokrasi, barış, insan hakları, sosyal politikalar ve hatta 'çözüm süreci' ancak iktidarını güçlendirdiği oranda önemli ve iktidar sözcülerinin söyleminde ancak yararlı olduğu kadar yer bulabiliyor. Komünistler açısından daha sürecin ilk başından beri belli olan bu tutum, yaşanan olayların bilince çıkarmasıyla daha geniş bir aydın, gazeteci, akademis-

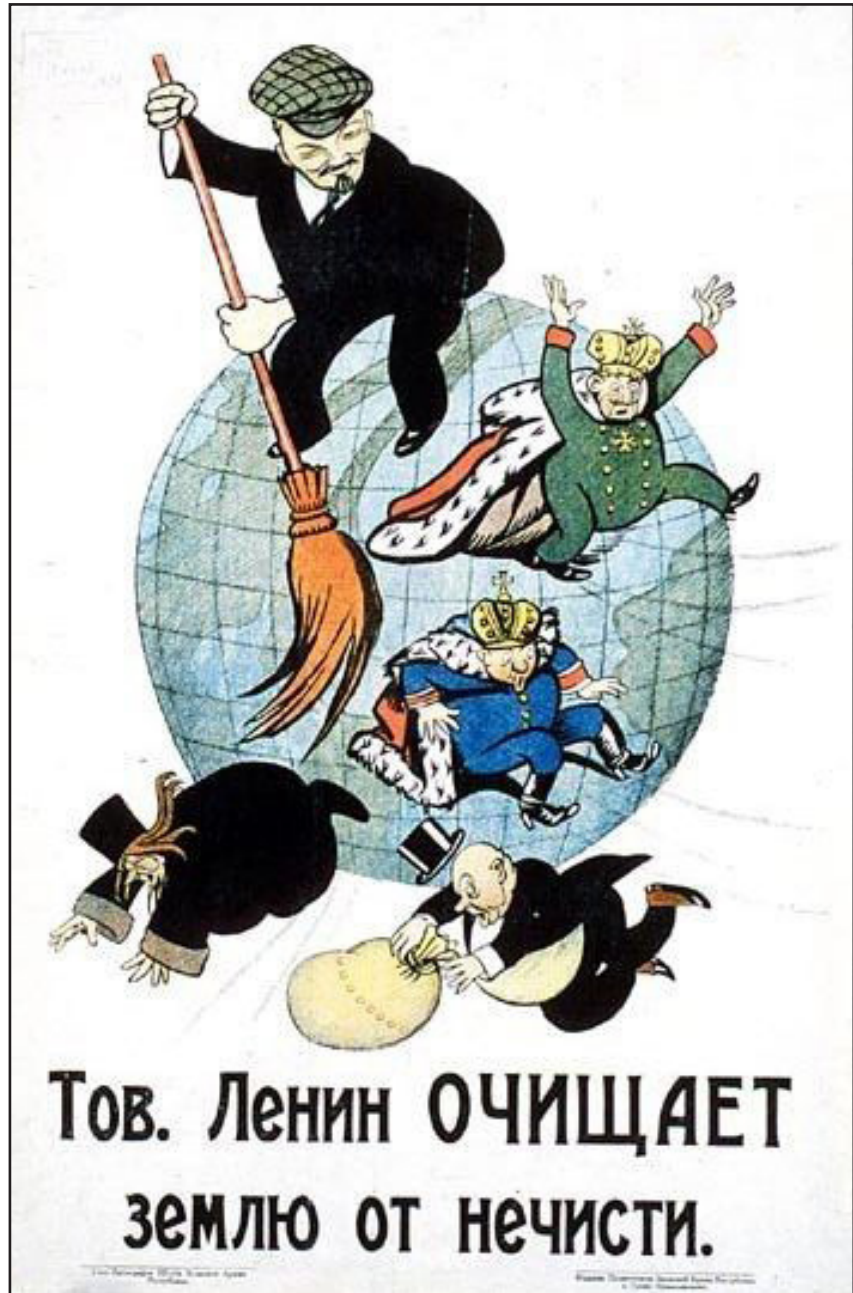
yen topluluğu tarafından da kabul görür hale geliyor. Kimi CHP sayıtları da parlamento dışı muhalefetle daha yakın bir işbirliği içinde olmanın önemini kavrayarak böylesi bir toplulukla yakın ilişki içine giriyor. Toplumsal muhalefette meydana gelen bu genişleme ve bir arada durma hali, İslamcı gericilik karşısında laik bir yaşam biçimini savunan şehirli orta sınıf yurttaşlardan, kentli olma bilinciyle oturduğu kente ilişkin kararlarda karar katılma hakkı olmasını isteyen yurttaşlara kadar geniş bir kentli demokrat, laik, aydınlanma yanlısı, kamusal haklardan yana kitleyi işçi sınıfının yanına, emekçi halk muhalefetine içine doğru çekiyor. İşçi sınıfının işbirlikçi tekelci egemen burjuvaziye karşı savaşımı geniş yığınların anti emperyalist, barış yanlısı savaşımıyla birleşiyor. Bütün bu savaşım süreçleri Kürt halkının eşitlik savaşımı ve alevi yurttaşların eşit vatandaşlık ve inanç özgürlüğü savaşımıyla da birleşerek emekçi halk muhalefetine birleşik hareketine dönüşüyor.

Komünistlere düşen görev, birleşen güçlerin çeşitliliğini bozmadan bütün bu güçlerin ortak hareketinin programının yaratılmasına katkıda bulunmak, aşağıdan yukarı doğru gelişen ortak örgütlenme süreçlerinin bozulmasına izin vermeden bir daha örgütsüz yakalanmamak için, önümüzde bir genel seçim olduğunu unutmaksızın, çabaları arttırmak olmalıdır.

BÜYÜK OKTOBR DEVRİMİNİNİN 97. YILI

Büyük Oktobr Devrimi bugün de dünya komünistlerine ve işçi sınıfına yol göstermeye devam etmektedir. Kızıl Oktobr Devrimi ile komünistler, Paris Komünü'nden sonra ikinci kez sömürücü sınıflar, burjuvazi olmadan da işçilerin, yoksul köylülerin bağlaşıklığında kendi iktidarlarını ele alabileceklerini, otokrat Rus Çarlığını tarihin çöplüğüne süpürerek bir kez daha tüm dünyaya gösterdiler. Sadece devrim yapmakla yetinmeyerek, işçi sınıfının öncülüğünde köylülerin ve emekçilerin iktidarının reel bir gerçeklik olduğunu, Avrupa'nın ortasından Asya steplerine kadar dünya coğrafyasının dörtte birinde var olan Sovyet Sosyalist Cumhuriyet Birliği ile kanıtladılar. Tüm halklara ve ezilenlere, gerçek kurtuluşun işçi sınıfının öncülüğünde olacağını, işçi ve köylü ittifakının simgesi olan orak-çekici Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin bayrağını göndere çekerek gerçek kurtuluşun yolunu gösterdiler.

Büyük Oktobr Devrimi daha uzun yıllar gerek kendisini solda görenler, gerekse de burjuva ideologları tarafından tartışılmaya devam edecektir. Bu



durum günümüzde, dünya komünist hareketinin geri çekilmesine bağlı olarak, tartışmadan daha ziyade özellikle küçümseme, karalama, değersizleştirme biçiminde devam etmektedir. Ancak güneş balçıkla sıvanmaz.

Büyük Oktobr Devrimini anlamak için sadece

1917 Şubat Devriminden 7 Kasım'a giden süreçte yaşananlara başlıklar halinde bakmak bile partinin, işçi sınıfının ve bağlaşıklık politikalarının ne anlama geldiğini görmemiz için yeterli örnek oluşturmaktadır:

1917 Şubat Devrimi ile (2 Mart 1917) Petrograd Sovyeti öncülüğündeki güçle-

rin savaşı sonucunda 2 Mart 1917 tarihinde Çarlık rejimi devrilir. Çarlık rejimini deviren güçlerin vardığı mutabakata göre Kurucu Meclis toplanana kadar Geçici Hükümet başa geçecektir. Kadetler'in çoğunluğunda oluşan hükümetin, 1. Paylaşım Savaşı'na devam etmekteki ısrarının yanı sıra Çarlık rejiminin gerici politikalarını sürdürme konusundaki kararlılığı işçi sınıfı, köylülük ve cephe-deki askerler içinde büyük bir rahatsızlık yaratır. İşçi sınıfının, köylülüğün ve askerlerin tabanda kurdukları Sovyetler'in iktidara alternatif örgütlenmeleri büyük bir hız kazanmıştır ve böylece ikili bir iktidar dönemi başlar.

18 Nisan (1 Mayıs) günü Geçici Hükümet, İtilaf Devletleri'ne savaşa devam edeceği teminatı verir. Bunun üzerine Petrograd'da 20-21 Nisan tarihinde, işçi sınıfının öncülüğünde, cephe-deki askerler için büyük bir gösteri düzenlenir. Göstericiler Dışişleri Bakanı Milyukov'un istifasını talep eder. Geçici Hükümet, Dışişleri Bakanı Milyukov ile Savaş Bakanı Guçkov'u görevden alır ve Petrograd Sovyeti'ne işbirliği çağrısı yapar. Menşevik ve SR'lerin çoğunlukta bulunduğu Petrograd Sov-

yeti teklifi kabul eder ve hükümete 6 bakan verir.

Bu dönemde koalisyon olmasına rağmen, Geçici Hükümet aynı siyasi hatta devam edecek, buna karşılık Sovyet tabanındaki işçi ve askerler gözünde Menşevik ve SR yönetimi gözden düşecektir. Bununla birlikte sahneye çıkan Bolşevikler, savaş karşıtı söylemleriyle hızla örgütlenmeye başlayacaktır. Geçici Hükümet, Petrograd Sovyeti'ndeki Bolşevik karşıtı sağ kanat ile işbirliğine girecektir. Geçici Hükümet parçalı yapısıyla artık karar alamaz hale gelecektir. Böylece Rusya tarihinde ilk koalisyon hükümeti kurulmuş olur.

Temmuz ayında, Rus ordularının Alman ordularına karşı başlattığı saldırı ağır bir yenilgiyle sonuçlanmıştır. Bu yenilgi yıl-ğınlarda büyük öfke patlamasına neden olur; 3-7 Temmuz 1917 tarihlerinde Petrograd'da, askerler ve sanayi işçilerinin öncülüğünde Geçici Hükümet'e karşı büyük protesto gösterileri düzenlenir. Bu gösterilere 500 bin işçi katılır. Talepleri ise, Geçici Hükümetin istifasıdır. Bolşevik Merkez Komitesi eylemlerin biçimine karşı çıkmakla beraber kitlelerin kontrolünden çıkmaması için tüm

gücünü gösterilere katılır. Kontrolden çıkan kitleler Petrograd Sovyeti'nde çoğunlukta bulunan Menşevikler ve SR'lerden Geçici Hükümetten çekilmelerini ve iktidarı almalarını talep ederler. Geçici Hükümet üyesi olan Menşevikler ve SR'lar iktidarı almayı reddederler ve işçi ayaklanmasına dönüşen gösterilerin bastırılması için devlet terörüne başvururlar. Gösteriler bastırılır; Bolşevikler yasadışı ilan edilir ve yeraltına çekilmek zorunda kalırlar. Gösterilerde ve sonrasında Bolşeviklere karşı tutumlarından dolayı Menşevikler işçi sınıfı içerisinde büyük bir destek kaybına uğrar. Gösterilerin sonunda Geçici Hükümetteki Burjuvazinin temsilcisi olan Kadetler hükümetten çekilir. Rus tarihinin ikinci koalisyon hükümeti kabinisinde Menşevikler ve SR'ler çoğunlukta. Başbakan ise Kerenski olur.

Tarihe "Temmuz Günleri" olarak geçen sürecin sonrasında Temmuz'da yasadışı ilan edilen Bolşevikler, Ağustos ayıyla beraber özellikle Petrograd Sovyeti'nin tabanında çoğunluğun desteğine sahip olmayı başarırlar. Durumdan ürken Kerenski, en baştan beri sıkıyönetim ilan edilerek monarşinin geri getirilmesini savunan

General Lavr Kornilov ile birlikte darbe planları yapar. Ancak Kornilov'un kendisini de tasfiye edeceğinden korkarak plandan vazgeçer. Petrograd Sovyeti'nden yardım talep eder ve şehirdeki işçileri silahlandırır. Demiryollarındaki Bolşevik işçiler ve Kazaklar arasındaki Bolşevik askerlerin yoğun propagandası sonucunda Kornilov'un ordusu Petrograd'a varmadan dağılır, artık hiçbir inandırıcılığı kalmayan Kerenski başkanlığında üçüncü defa bir hükümet kurulur.

Eylül-Ekim aylarında Moskova ve Petrograd sanayi işçileri, Donbas maden işçileri, Ural metal sanayi işçileri, Bakü petrol işçileri, tekstil işçileri ve demiryolu işçileri sayısız gösteri ve grev yaparak Geçici Hükümeti protesto ederler. Bu iki ay zarfında bir milyondan daha fazla işçi eyleme katılır. Buna paralel olarak büyük toprak sahiplerine karşı yoksul köylüler tarafından ülke genelinde 4 binden fazla ayaklanma eylemi gerçekleştirilmiştir. Geçici Hükümet köylü yığınların tepkileri karşısında büyük toprak sahiplerinden yana tavır takınır. Köylü ayaklanmalarını bastırmak için askeri birlikleri köylülerin üzerine salar. Bolşevikler işçi sınıfı

içinde kazandığı mevzilere paralel olarak yoksul köylülük içinde de büyük bir güven sağlar.

Tüm bu gelişmeleri değerlendiren Lenin, 10 Ekim 1917 tarihinde Bolşevik Merkez Komitesi'ni ayaklanmayı başlatmak ve yönetmek üzere toplantıya çağırır. Lenin yapılan tartışmalara "Bugün erken yarın geç" diyerek son noktayı koyar. Merkez Komitede yapılan oylamada Grigory Zinoviev ve Lev Kamenev ayaklanmaya karşı, diğer 10 Bolşevik Parti Merkez Komite üyesi ise ayaklanmanın bir önce başlatılması yönünde oy kullanmışlardır. Merkez Komite, 25-26 Ekim 1917 tarihinde yapılacak olan 2. Tüm Rusya İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyetleri Kongresi'ne sunulmak üzere, "Karenski başkanlığındaki burjuva Geçici Hükümeti'nin devrilerek iktidarın alınmasını" kararını alır.

Ayaklanma kararı alan Bolşevik Partisi, ayaklanmanın başarıya ulaştırılması ve devrimin korunması amacıyla "Askeri Devrim Merkezi" oluşturur. Yine aynı zamanda Bolşevik Partisi Merkez Komitesine bağlı olarak Petrograd Sovyeti'ni de savunmak amaçlı olarak

açıklanan, gerçekte ise ayaklanmayı örgütlemek üzere organize edilen "Askeri Devrim Komitesi"ni kurar. 24 Ekim'i 25 Ekim'e bağlayan gece Bolşevikler Petrograd'ın denetimini ele geçirirler. Herhangi bir zorlukla karşılaşılmaz. Geçici Hükümetin başı Kerenski kaçır. Kerenski hükümetinin bakanlarının hepsi tutuklanır. 25-26 Ekim 1917 tarihinde Kızıl Muhafızlar tarafından Çarlığın Kışlık Sarayı kuşatılır. Vladimir Antonov-Ovseenko komutasındaki Kızıl Muhafızlar sarayı sabaha karşı teslim alır.

Askeri Devrim Komitesi, 25 Ekim (7 Kasım) 1917 tarihinde sabah saat 10.00'da gelişmeleri "Rusya Yurttaşlarına" başlıklı bildiri ile "Devlet iktidarı, Petrograd İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyet'inin organı olan ve Petrograd işçileri ve garnizonunun başında bulunan Askeri Devrim Komitesi'nin eline geçmiştir" sözleriyle duyurur. Böylece insanlık, 1871 Paris Komünü'nden sonra ilk defa iktidarın işçi sınıfı tarafından alınışına şahit olmuştur. Büyük Oktobr Devrimi'ni anlayabilmek için devrimden hemen sonra oluşturulan Halk Komiserleri Konseyinin aldığı kararlara bakmak da öğretici olacaktır. Konseyin aldığı ilk karar,

Paylaşım Savaşı'ndan çekildiklerini ve büyük toprak sahiplerine ait toprakların yoksul köylülere dağıtıldığını açıklamak olmuştur. Yine bu kararların devamı olarak tüm bankaların kamulaştırıldığı, tüm banka hesaplarına el konulduğu, tüm fabrikaların denetiminin Sovyetlere geçtiği, kiliselerin bütün mal varlıklarına el konulduğu, işçi asgari ücretlerine zam yapıldığı, sekiz saatlik işgününün kabul edildiği ve tüm dış borçların reddedildiği halka ilan edilmiştir.

* * *

Yazıya başlarken belirttiğimiz gibi, Büyük Oktobr Devrimi gerek kendisini sol, sosyalist, komünist olarak tanımlayan partilerde, örgüt ve çevrelerde ve de burjuva cenahında tartışılmaya devam edecektir. Elbette ki burjuvazi, Büyük Oktobr Devrimi ve onun liderini karalamaya devam edecektir. Onun sınıfsal çıkarları bu doğrultuyu emretmektedir. Bizi asıl ilgilendiren ise kendisini sol, sosyalist, devrimci ve komünist olarak tanımlayanların söyledikleridir. Özellikle kendilerini komünist çevre, örgüt veya parti olarak tanımlayanların Büyük Oktobr Devrimi ile ilgili yazıkları sayfalar dolusu yazılarda veya saatler sü-

ren panellerde işçi sınıfını bir kerecik olsun akıllarına getirmemelerini anlamakta zorlanmaktayız. Bu anlayışlarına bağlı olarak sol, sosyalist hatta komünist olduklarını iddia edenlerin, Büyük Oktobr Devrimi için kaleme aldıkları yazılarda tuhaf bir devrim ve parti tanımı yapmaları, komünizmden ne anladıklarını (ve anlamadıklarını) da açıkça ortaya koyuyor. TKP Üyeleri açısından, komünist olmanın, komünist partisi olmanın turnusol kağıdı Büyük Oktobr Devrimi ve Bolşevik Partisi gerçeklerinden ne anlaşıldığında vücut bulmaktadır. Bu aynı zamanda proletarya enternasyonalizminden ne anlaşıldığının da aynası olmaktadır. Bolşevik Partisi ile kendi partileri arasındaki ilişkiyi Microsoft'un Word programı üzerinden örnekleyenlere ya da Büyük Oktobr Devrimini, sınıf savaşları diyalektiğinden soyutlayarak sadece irade düzeyine indirgeyenlere ve devrimin yıldönümü kutlamalarını, yaş günü kutlaması basitliği ile açıklamaya çabalayanlara diyecek bir sözümüz yoktur. Biz komünistler için Büyük Oktobr Devrimi ve ona bağlılık, faşizmin kapısına dayandığı Moskova'da, Kızıl Ordu Birlikleri'nin 7 Kasım 1941'de Kızıl Meydan'da ettiği bağlılık

yeminidir! TKP Üyeleri, Kızıl Ordu Birliklerinin Kızıl Meydan'daki yeminine sadakatini sürdürmektedir.

TKP Üyeleri Kollektifi, Büyük Oktobr Devrimini insanlığın ulaştığı en yüksek toplumsal kurtuluş adımı olarak görmektedir. Partimiz bir asra yaklaşan savaşım tarihi boyunca Büyük Oktobr Devrimini ve var olduğu sürece Sovyetler Sosyalist Cumhuriyet Birliğini savunmayı, proletarya enternasyonalizminin gereği saymıştır. TKP, düşmanın azgın saldırısına karşı da her soydan sol akıma karşı da Büyük Oktobr Devrimi'ni ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kazanımlarını savunmadan devrimin kazanılmayacağı bilinciy-le savaşım sürdürmüştür. Bundan asla taviz vermemiştir. Bugün de Büyük Oktobr Devrimi ve Sovyet deneyimi, biz komünistlere gerek burjuvazi ile girdiğimiz iktidar kavgasında, gerekse de devrimde süreceğimiz iz olarak ve yarın kuracağımız sosyalist iktidarda bize ışık tutmaya devam etmektedir.

**YAŞASIN BÜYÜK
OKTOBR DEVRİMİ!**

**YAŞASIN PROLETERYA
ENTERNASYONALİZMİ!**

ATILIM DOLU YENİ BİR SAVAŞIM YILI İÇİN

Partimiz TKP kuruluşunun 94. Yılına uzun likidasyon sürecinden çıkışın verdiği güç ve güvenle girdi. Partimizin içine girdiği bu yeni dönem, "likidasyondan çıkış" şeklinde adlandırdığımız bu gelişmenin ne anlamı geldiğinin ve önümüze hangi görevleri koyduğunun da açıklanarak somutlanmasını zorunlu kılıyor. Bu tanımlama her şeyden önce, komünistlerin uzun yıllardır yaşamlarına rehber ettikleri bir özlü sözü, "Nerede bir komünist varsa parti oradadır" özdeyişini artık yeterli görmediklerinin ilanı anlamına geliyor. Komünistler, TKP Üyeleri, likidasyondan çıkış savaşımını kazanmakla artık "partili gibi" değil, "partili olarak" yaşama iradelerini ortaya koymuşlar ve düşmana inat, likidasyon zincirini kırarak bu savaşımı kazanmışlardır.

Likidasyon zincirinin kırılması her şeyden önce, bundan sonraki sürecin sadece bir iletişim beraberliği değil bir tüzük, program ve politika beraberliği olarak yaşanacağını ilanıyor. Bu anlamda partimizin değişik parti örgütlerinde görev almış, parti kıdemi eski yoldaşların yeni dönemin ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden yeni örgüt birimle-

ri yarattığı, bugüne kadar çevrelerinde oluşan ancak örgütsüz bir biçimde sempatizan halkalar biçiminde tuttukları genç yoldaşların en yetkinlerini partimiz safına alarak örgüt birimlerimizi güçlendirdikleri, yeni örgüt birimleri yaratarak örgütsel yapımızı yatayına ve dikeyine geliştirdikleri bir sürecin içine girildiğinin ilanıdır. Aynı anlamı getirmek üzere komünist örgütlenmenin temel birimi olan fabrika, işlik ve ofislerde her yaşta, her milliyetten kadın ve erkek komünistlerin bir araya getirilerek temel örgüt birimleri, hücreleri kurmaya başladığının ilanıdır. Yine yerleşim birimleri dikkate alınarak mahalle ve semtlerde kadın erkek uygun yoldaşların temel örgüt birimleri olarak bir araya getirildiğinin ilanıdır. Başlayan süreç bir yandan yukarıdan aşağı TKP'lilerin Sesi yayınıyla bağlanarak sorumluluk üstlenen yoldaşların bilinçli müdahalesiyle örgütlerin yaratıldığı, diğer yandan aşağıdan yukarı TKP'lilerin Sesi yayınıyla internet üzerinden temasa gelerek bağlanma yollarını arayan yoldaşların kendi aralarında oluşturduğu parti öncesi örgütlenmeler aracılığıyla komünistlerin ve yeni parti dostu kadro-

ların örgütlü hale getirildiğinin ilanıdır.

Likidasyon zincirinin kırıldığıının ilanı, bir yandan da partili yoldaşlar arasındaki ilişkilerin artık eskisi gibi eski yoldaş normları ile sürdürülmesi sürecinin de sonuna geldiği anlamına geliyor. Esasen yoldaşlar arası ilişkilerin yeniden tarif edilmesi de gerekmiyor. Çünkü TKP Üyeleri'nin arasındaki ilişkilerin sınırlarını kesin sınırlarla belirleyen partimizin tüzüğü, bu konuda Leninist normların tekrarıyla başka bir tarife yer vermemektedir. Partimizin üyesi; program ve tüzüğü müzüm okuyup kabul eden, tüzüğün belirlediği biçimde üyelik aidatını vermeyi kabul eden ve bir parti örgütünde fiilen çalışmayı kabul eden olarak belirlenmektedir. Bu anlamda likidasyon zincirinin kırıldığıının ilanı benimseyip, sınıf savaşımı içindeki yer alımını buna uygun olarak yeniden düzenleyen her yoldaş parti tüzüğümüzün bu normlarını da kendisi ve çevresindeki partimiz taraftarlarına uygulamayı kabul etmiş olmaktadır.

İçine girilen yeni süreç, örgütsel yanının ötesinde belki de asıl olarak ideolo-

jik – politik yanıyla daha da önem taşımaktadır. Likidasyon öncesinde Partimizin üyelerine yönelik olarak bu anlamda yayınladığı son materyalin üzerinden 20 yılı aşkın bir süre geçti. Bu zaman içinde yoldaşlar şu veya bu akımdan, şu ya da bu kişiden, onun ya da bunun yazdıklarından etkilenerek yollarını bireysel olarak veya küçük yoldaş çevreleri olarak bulmaya çalıştılar. Yataydan birbirini bulan yerel yoldaş çevreleri oluştu, yoldaşlar önüne eski sıfatı konmuş bir tanımlamayla kendilerini tarif etmeye çalıştılar. İki sistemli dünyanın verileriyle, sınıf savaşımının o günkü güçler dengesi üzerinden tarifiyle dünya ve ülkeye bakan yoldaşlarımız, günümüzün tek kutuplu dünyasının ABD egemenliğindeki görünümüyle bağlı yeni analizleri yapmakta kimi zaman yetersiz kaldılar. Kimi zaman hatalar yaptılar. Eski düşünce kalıplarını değiştirmekte kimi yetersizliklerle boğuştular ya da yeninin tarifi adı altında çıkmaz sokaklara yöneldiler. Ama TKP'lilerin Sesi dergisinin yayına başlamasıyla, yoldaşlarımız yeniden geleneklerinden gelen, anladıkları dille konuşan, dünü bugüne bağlamayı önüne görev olarak koymuş bir

yayınla buluştular. Marksı–Leninci ideolojiyi, proletarya enternasyonalizmini, dünyanın ve ülkemizin devrimci yoldan değiştirilmesini önüne koyarak olay ve olguları analiz etmeye çalışan TKP'lilerin Sesi'ni, bugün ideolojik–politik eğitimin temel kaynağı olarak ele almak, likidasyondan çıkış sürecinin en önemli görevlerinden biridir. Örgütsel omurgamızın yeniden oluşturulup yeni yoldaşlarla sağlamaştırılmasında yayın organımız temel birleştirici harç olarak işlevi görecektir. Yayın organımızın okunup tartışılması ve çıkarılan sonuçların propagandası, bunun yanı sıra yayının kendisinin en güvenilir olan taraftarlardan başlayarak birebir dağıtımını temel örgütlerimizin birincil görevidir.

Likidasyondan çıkışla başlayan süreç, yoldaşlarımız açısından bir yanıyla da TKP'lilerin Sesi'nden, "TKP'nin Sesi"ne gidiş sürecidir. Örgütsel yapımızın yeniden ayağa kaldırılmasıyla başlayan ve yeni yoldaşlarla yeni örgüt birimlerimizin oluşturulmasıyla devam eden örgütsel yapılanma çalışmalarımız, TKP'lilerin Sesi yayınının hazırlanması, yoldaşların yayına katkıda bulunması,

yayını örgüt toplantısının birinci gündem maddesi haline getirerek tartışmalarıyla ideolojik–politik yapılanma çalışmalarımızla tamamlanacaktır.

Kolektifimizin içine girdiği bu çalışma süreci bitmiş, tamamlanmış bir örgütsel yapılanma süreci olarak anlaşılmalıdır. Tarif ettiğimiz çalışma tarzı, henüz bütünsel bir parti örgütlenmesine sahip olmadığımız koşulların bizlere dayattığı bir çalışma stildir. Bu çalışma stili, meşruiyetini partimizin tüzüğünden alan, partimizi likidasyona mahkum ederek köşelerine çekilen yönetici organın meşruiyetini ise yok sayarak, aşağıdan geliştirilmiş bir inisiyatifle yataydan birbirini bulan yoldaşların oluşturduğu bir kolektif yapılanmadır. Katkı koyan her yoldaşın eşit sorumluluk sahibi olduğu, koordinatör yapının ise sadece eşitler arasında birinci olarak adlandırılabilceği bir örgütlenmedir. Kolektifimizin gelişmesi, bir yandan daha çok sayıda eski yoldaşla temas ve bağ kurularak onların iradesini de kolektifimizin temsil eder hale getirilmesi; diğer yandan, gündelik hayata müdahil olarak daha fazla genç kuşaktan komünistlerle temas kurularak

onlarla birlikte yeni örgüt birimlerinin oluşturulması anlamına gelmektedir. Bunun yanı sıra ülke çapında coğrafi yaygınlık ve temsil açısından yeterli bir düzeye ulaşılması ve işçi sınıfının yoğun olduğu yerleşim birimleri ile temel sanayi tesislerinde parti örgütlerine sahip olunması ile likidasyondan çıkış sürecinin örgütsel ayağı bir ölçüde tamamlanacaktır. Kolektifimiz likidasyondan çıkışı doğrusal bir gelişme süreci olarak değil, daha çok inişli çıkışlı, bizden başka parti kökenli kolektiflerin de çalışmasının sonucunda daha bütünleşik bir çalışmayla gerçekleşecek bir sonuç olarak görmektedir.

TKP Üyeleri Kolektifi, kendi örgütlü yapısını mutlaklaştırmayan, başarının sadece kendi çalışmasının sonucu olacağını iddia etmeyen ancak bu süreci tarihsel sonucuna götürme iddia ve iradesine sahip bir yoldaşlar topluluğudur. Meşruiyetini partimizin tüzüğünden ve komünist örgütlenmenin geleneklerinden alan kolektifimiz, partimizin likidasyondan çıkışının örgütsel embriyosu olarak tüzük normlarıyla çalışmasına devam edecektir.

CUMHURİYET VE KOMÜNİSTLER

Bahtiyar Kınalıoğlu

Kapitalist Türkiye Cumhuriyetinin 91. Kuruluş yıldönümü işbirlikçi, otoriter bir yönetim altında siyasal İslam'ın ülkemizdeki temsilcisi AKP hükümetinin iktidarında kutlanıyor. İçeride demokratik hakları budayarak otoriter egemenliğini kurmanın yollarını açan, bölgesel hegemonya emelleri doğrultusunda tüm komşularıyla ciddi sorunlar yaşamak pahasına onların iç işlerine müdahale etmekten geri durmayan iktidar, Cumhuriyetin 91. Yıl kutlamasını tam da niteliğine uygun bir mekanda kutlamayı planlıyor. Atatürk Orman Çiftliği arazisinde ruhsatsız olarak inşa edilmeye başlayan, sonrasında mahkeme kararıyla inşaatın durdurulması kararı verilen, buna karşın iktidarın mahkeme kararlarını, yani kendi burjuva legalitesini ayakları altına alarak çiğnediği, adına "Aksaray" denilerek yığınlara benimsetilmek istenen kaçak yapı, işbirlikçi AKP iktidarının savaş kışkırtıcılığı yapan, otoriter, soyguncu iktidarının niteliğine çok uygun bir kutlama mekanı olma özelliği taşıyor. İktidarın karakteri ve kutlama yapılacak mekanın niteliği bir burjuva devrimi sürecinin sonunda kurulan Cumhuriyetin geldiği noktanın da göstergesi oluyor.

Kapitalist Türkiye Cumhuriyeti, 1908'de başlayan Osmanlı Burjuva Devrimi'nin sonucunu belirleyen Kemalist kadroların eliyle 1923 yılında Cumhuriyet'in ilanı ile kuruldu. Daha geniş bir tarifle, Jön Türklerle başlayan, İttihat ve Terakki ile devam eden Osmanlı Burjuva Demokratik Devrimi, yıkılan imparatorluğun bakiyesi Anadolu toprakları üzerinde Kemalist Ulusal Kurtuluşçuların yönetiminde, güçsüz ulusal burjuvazinin 1. Paylaşım savaşının bozduğu dünya dengelerinin sağladığı imkan ve Ekim Devrimi'nin yardımıyla iktidarı almasıyla gerçekleşti. Osmanlı Burjuva Demokratik Devrimi süreci imparatorlukta batılılaşma-modernleşme süreçleriyle iç içe geçmiş olarak yaşandı. Dahası aynı süreçte gerçekleşen 1. Emperyalist paylaşım savaşından yenik çıkan Osmanlı İmparatorluğunun sömürgeleştirilmek istenmesine karşı ülkede başlayan ulusal kurtuluş savaşımı ile de iç içe geçerek gerçekleşti. İmparatorluğun başı olan halife-padişaha

ve onunla birlikte işbirlikçi burjuvazinin Alman yanlısı ya da İngiltere yanlısı fraksiyonlarına karşı yeni gelişmekte olan genç Anadolu ulusal burjuvazisinin önderliğinde gerçekleşen kurtuluş, yönetim biçimi olarak gerici feodalizmden kalan bir kurum olan, dahası dinsel bir unvan olan halifelikle güçlendirilmiş, padişahlığa karşı halkoyuna dayanan Cumhuriyeti tercih ederek burjuva niteliğini ortaya koydu. 1923 Cumhuriyeti ve sonrasında gerçekleştirilen 'Kemalist Devrimler' kim ne derse desin Anadolu topraklarında gerçekleşen burjuva aydınlanmasının kısıtlı doğurğunu temsil ediyor. Tasfiye ettiği feodal kalıntılar ve dinsel gericilik kurumları karşısında tarihsel ve toplumsal olarak ileriye temsil ediyor. Kul ya da tebaadan yurttaşa, ümmetten ulusa geçişi temsil ediyor. Tarihsel toplumsal gelişme ve değişme süreçlerini tarihsel materyalizmin yasaları çerçevesinde değerlendiren komünistler, hem ulusal kurtuluş savaşımı sürecinde hem de sonrasında Cumhuriyetin ilanı ve feodalizm artığı gericilik kurumu padişah-halifeliliğin ilgası sürecinde ulusal burjuvaziye desteklediler. Kemalist ulusal burjuvazinin güçsüzlüğünün bilincinde olan komünistler onu

burjuva devrimler çağının değerlerine sahip çıkması ve devrimi derinleştirmek için cesur davranması için yüreklendirme politikasını benimsediler. Bu anlamda özellikle feodal gericiliğin kalıcı olarak yenilmesi, aşiret ilişkilerinin parçalanarak ağalık ve şeyhlik gibi gerici kurumların kırılması adına mutlaka yapılması gereken yoksul köylünün topraklandırılmasının sağlanması için feodal derebeylerinin topraklarının kamulaştırılması talebini yığınların bilincinde her zaman canlı tutmaya çalıştılar. Bu talebin yerine getirilmesi için Kemalist burjuvaziden her seferinde talepte bulundular. Kemalist burjuvazinin gerici derebeylik kalıntılarına karşı her yaptırımını desteklediler. Partimizin kuruluşu sonrasında ulusal kurtuluş savaşına katılmak, ulusal kurtuluşu sosyal kurtuluşa bağlamak için yurda gelen ve Kemalist burjuvazinin iğrenç oyunları ile canice katledilen kurucu önderlerimiz M.Suphi ve E.Nejat yoldaşlar dahil partimizin tüm yönetici yoldaşları, sadakatle bağlı oldukları Komünist Enternasyonal'in de partimizden istediği gibi kendi bağımsız programlarını yığınlara anlatmaktan bir an geri durmaksızın emperyalist saldırganlar ve iç gericiliğin karşısında

Kemalist ulusal burjuva yönetiminin her zaman yanında oldular.

Emperyalizm çağında gerçekleşen ve çok geç kalmış bir burjuva demokratik devrim olan Kemalist Cumhuriyetin, burjuva aydınlanması değerlerine sahip çıkmakta ikircimli davranması bu anlamda çok doğaldı. Emperyalist kuşatma altında gerçekleşen Kemalist Cumhuriyetin en büyük bağlaştığı, kendisi de aynı kuşatmayı kırmak için çaba harcayan, Ekim Devrimi'nin sonunda kurulan Sovyetler Birliği oldu. Sovyet dostluğu ve onun esinlendirici örnekliliği Kemalist burjuvazinin iktidarı altında gerçekleştirilen burjuva demokratik atılımlardaki kimi halkçı özelliklerin de yol göstericisi oldu. Genç ulusal burjuvazi, Sovyet Yönetiminden kendisine karşılıksız sunulan destekten aldığı güç ve güvenle emperyalizm karşısında sınırlı da olsa kendini korudu. Ekonomik kalkınma ve kültürel gelişme yolunda ilk kuruculuk atılımları hep Sovyet desteğiyle gerçekleştirildi.

Kapitalist Cumhuriyetin kuruluş süreci aynı zamanda imparatorluk bakiyesi Anadolu topraklarında yeni bir ulus devletin inşası süreci olarak gerçekleşti.

İmparatorluk bakiyesi üm-met yada padişah-halife-nin kulları durumunda olan Anadolu halkı bakımından tarihsel bir ilerlemeyi temsil eden ulus-devletleşme ve kuldan yurttaş yaratma süreci, özellikle İttihat ve Terakki Partisi'nin iktidarı döneminde hız kazanan Türk uluslaşmasının da Cumhuriyetle birlikte ülke-nin egemen ulusu olarak kendini tescil ettirmesi sü-reci olarak da yaşandı.

Ulusal Kurtuluşçu değerle-rin Kemalist Burjuvazi ta-rafından da sahiplenildiği Cumhuriyetin ilk yıllarında, Sovyet desteğinde ger-çekleştirilen sanayileşme atılımı, ülkenin siyasal ve ekonomik bağımsızlığını güvence altına alma çalış-maları, tebaadan yurttaşlı-ğa geçişi sağlayan mede-ni kanunun kabulü, kadın haklarının kabul edilmesi, Latin harflerine geçiş gibi atılımlar, hep komünistler tarafından da desteklendi. Ancak burjuvazinin tarih-sel geç kalmışlığının yarat-tığı güçsüzlük ve emper-yalist aşamaya girmiş olan uluslararası burjuvazinin baskıları, Ekim Devriminin dayanışmasına ve komü-nistlerin Kemalist iktidarı desteklemesine rağmen sonuç alıcı olmadı. İktida-rın burjuva sınıf karakteri belirleyici oldu ve genç Anadolu ulusal burjuvazisi

ve onun Kemalist iktidarı kısa sürede emperyalizmle uzlaşmanın yolunu seçti.

Burjuvazinin devrimci ba-rutunu tüketerek gericileş-tiği, proletaryanın tarihin ileriye taşıyıcısı ve toplu-mal gelişmenin başat aktö-rü olarak Ekim Devrimi ile kendini ortaya koyduğu bir uğrakta gerçekleşen Türk Burjuva Demokratik Dev-rimi ve bunun sonucunda kurulan Kapitalist Türkiye Cumhuriyeti, geçmişten getirdiği burjuva demok-ratik değerleri korumakta çok yetersiz kaldı. Güçsüz ulusal burjuvazi çok kısa bir sürede emperyalist bur-juvaziye teslim oldu. Geric-i derebeylik artıklarının tas-fiyesi durdurularak burjuva egemenliğin kırsal alanda-ki bağlaştığı haline getirildi. Egemen Türk uluslaşması, çok uluslu Anadolu toprak-larının kadim halklarından olan Kürt halkının asimilasyona uğratılması, hatta yer yer Dersim örneğinde olduğu gibi imha edilmek istenmesini amaçlayan as-keri operasyonlarla sürdür-ülme istendi. Dışta emper-yalizmle uzlaşma, içte feodal derebeylik artıklar-ıyla bağlaşıklık, işçi sını-fımız ve emekçi halkımız üzerinde baskı ve devlet zoruna dayalı sömürünün uygulanması, Kürt halkı-na karşı asimilasyon ve inkar politikalarının uygu-

lanması kapitalist cumhu-riyeti sınıfsal anlamda da gerçek yerine oturttu ve kuruluş sürecinden gelen kimi olumlu özelliklerin ar-tık geçerli olmadığına gö-rülmesini sağladı. Bütün bu süreçlerde komünistler kapitalist sömürüye, çıplak burjuva egemenliğine, em-peryalizmle işbirliği yap-ma girişimlerine, işçi sını-fımız üzerindeki amansız sömürüye karşı bağımsız programları çerçevesinde propaganda ve ajitasyon yaparak karşı çıktılar ve savaşımlar verdiler. Her se-ferinde Kemalist burjuvazi-nin beyaz terörünün saldı-rısına uğradılar; zindanlar, sürgünler ve askeri mah-kemeler bütün bu yıllar bo-yunca komünistlerin ikinci adresi olmağa devam etti.

Özellikle son dönemde si-yasal savaşımında deyim yerinde olursa moda bir akım ortaya çıktı ve büyük oranda da kabul gördü. Kı-saca tarif etmek gerekirse, Cumhuriyetin burjuva ay-dınlanmasına eleştirel kar-şıtlığı aşan hatta bu özelli-ği değersizleştirmeyi temel alan ve bu zemin üzerin-den partimize haksız saldı-rılarda bulunan bu eğilim çeşitli sol sosyalist çevre-lerde dillendiriliyor. Önce-likle belirtmek gerekirse toplumsal gelişmeye tarih-sel maddeciliğin yasaları çerçevesinde bakan ko-

münistler gerici feodalizm artığı toplumsal siyasal düzenle burjuva egemenliği arasında farkı dikkate almayı, siyasal programları açısından gerekli görürler. Bu anlamda kapitalizm öncesini temsil eden egemen sınıfların, ülkemiz açısından halife-padişah ve onun saray erkanının iktidarının alaşağı edilip burjuva egemenliğinin kurulması anlamına gelen, ülkemiz açısından Kemalist kapitalist cumhuriyetin tarihsel olarak ilerici olduğu gerçeğini kabul ederler. Kapitalizmin gelişmesinin, ülkede gelişen kapitalizmin ihtiyaç duyduğu özgür emekçilerin ortaya çıkmasının, işçi sınıfının gerek sayısal, gerekse buna bağlı olarak niteliksel gelişmesinin siyasal amaçları açısından daha elverişli bir toplumsal ortam sağladığını kabul ederler.

Gericilik kalıntısı İslam hukukunun yerine İsviçre medeni kanunun çevrilecek uygulamaya konulması, Arap harflerinin yerine Latin alfabesinin kabul edilerek ülke çapında okur yazarlık kampanyasının başlatılması, halk mektepleri ve gece kursları uygulamasıyla gericiliğin dayanağı olan cahilliğin yenilmesi çabası, kadınlara seçme ve seçilme hakkı da dahil medeni haklarının verilme-

si, burjuva aydınlanmasının yol gösterici eserlerinin ve dünya edebiyatının klasiklerinin tercüme edilerek yayınlanması; tüm bunlar ülkemizi ileriye taşıyan özellikler olarak komünistlerin desteğini alan uygulamalardır. Komünistler bugün de tarihsel toplumsal gelişmenin incelenmesinde Kemalizm'in ulusal kurtuluşçu karakterinin ve iktidarının ilk dönemindeki Sovyet dostu politikalarının doğru olduğunun altını çizmekte, tarihlerindeki o döneme ilişkin tutumdan pişmanlık duymamaktadırlar.

Komünist harekete Kemalist döneme ilişkin tutumundan dolayı eleştirel yaklaşımlarda bulunanların en önemli gerekçesi Kürt ulusal sorunu karşısında aldığı tutum gerekçe yapılarak dile getirilmektedir. Komünist hareketimizin o günlere ilişkin belgelerinin elde kalanlarının incelenmesinde görülür ki TKP ulusal sorunun demokratik çözümünün aynı zamanda ülkedeki toprak sorunun çözümü demek olduğu gerçeğinden yola çıkarak, derebeylik artıklarına karşı savaşımla birlikte ele almıştır. Kürt isyanları karşısında isyanın önderliğini dikkate alarak gerici hilafet yanlısı önderlikten yola çıkarak isyanların karşısın-

da yer almış, isyan eden yığınların önderliğine karşı savaşımla derebeylik kalıntılarına karşı savaşımları bir arada ele alarak, çözümlen burjuva demokratik devrimin derinleştirilmesinde olduğunun altını çizmiştir. TKP'nin bu tutumu almasında, birinci olarak Kemalist burjuvazinin Sovyetler Birliği ile sürdürdüğü dostluk politikasına bağlılığının o dönemde halen sürmesi ve ülkeye yapılan Sovyet yardımlarının devam etmesini dikkate alması söylenebilir. İkinci olarak ise dönemin hegemon emperyalist gücü İngilizler'in bölge petrolündeki egemenliğinin devamı için bütün Ortadoğu ve Kafkasya çapında sürdürdüğü Sovyet karşıtı politikayla ülkemizi yeniden ekonomik ve siyasal etki alanı içine almayı amaçlayan politikalarının, bu isyanların çıkarılmasında rolü olduğu düşüncesinin dönemin komünistlerinde egemen düşünce olarak temel kabul edilmesidir. Ancak bu söylediğimiz gerekçelerin aslında hemen hepsi, özellikle de emperyalist İngiliz müdahalesi ve isyanın önderliğinin din adamı olmasının isyana gerici bir özellik kazandırıyor oluşu, somut verilere dayanan gerekçeler olmaktan uzak, teorik olarak ortaya konmuş gerek-

çelerdir. İsyancıların İngiliz emperyalizmiyle bağına ilişkin somut belge yada tanıklık bugün bile herhangi bir arşiv belgesi olarak bulunmamaktadır. Bugün ortaya çıkan arşiv belgelerinden biliyoruz ki partimizin o günkü örgüt ağının Anadolu içlerinde ulaştığı en uzak nokta Sivas ve Gaziantep'tir. Komünistlerin Kürt halkıyla somut olarak yüz yüze teması geldiği yerler ise ülkenin batısındaki büyük şehirlerdeki işçi yataklarının dışında sadece tutuklu olarak gönderildikleri Diyarbakır ve Elazığ zindanlarıdır. Partimizin Kürt isyanlarına ilişkin tutumunda örgüt haritasındaki kısıtlılığın verdiği darlık ve bilgisizlik nedeniyle isyancı kitlelerin ulusal taleplerinden ve dönemin Kürt ulusal kurtuluşçu örgütlenmelerinden habersiz olmasının rolü olduğu açıktır. Nitekim partimize ilişkin yapılan eleştirilerin hemen hepsinde olumlu örnek olarak gösterilen, o dönem partimiz saflarında olan Dr. Hikmet Kıvılcımlının hazırlayıp partiye program platformu olarak sunulduğu iddia edilen YOL adlı çalışmada İhtiyat Kuvvet Milliyet Şark adıyla hazırlanan Kürt ulusal sorununa ilişkin bölümüdür. Bütün dip notları, günlük basından alınan gazete kupürleri ve Elazığ zinda-

nında Dr. Hikmet Kıvılcımlı Yoldaş'ın Kürt tutuklularından yaptığı gözlemlerinin ampirik verilerine dayanmaktadır. Bu örnek bile bize partimizin yaşadığı örgütsel darlığı ülkenin batısındaki işçi yataklarındaki örgütlenme ile yetinildiğini göstermektedir. Partimizin örgütsel darlığı aşamaması, Kürdistan'da örgütlenme yapamamış olmasından kaynaklanan somut bilgi ve veri eksikliği, ayrıca kadrosuzluk nedeni ile konuya salt teorik zeminde bakarak ve günlük basının Kemalistlerce kontrol edilen verilerini dikkate alarak sonuçlar çıkarmış ve bunları yaparken kimi zaman da çeşitli öznelliklere sapanarak Kemalizm yanlısı kimi kastı aşan yorumlar yaparak, yanlış tutumlar almıştır. Bu dönemdeki politikaları nedeni ile partimize, komünist harekete eleştiride bulunanların bugün ortaya çıkan arşiv belgelerini de dikkate alarak partimizin somut şartlarını yani ideolojik düzeyini, örgütsel yaygınlığını ve Komintern'in politikalarını dikkate alarak partimize eleştiride bulunmaları daha doğru olacaktır.

Aynı şekilde Kemalist Cumhuriyetin Türk uluslaşmasının devlet biçimindeki örgütlenmesi olduğunu dikkate alarak, Kürt ulusal

sorunu konusundaki şovenist politikalarından dolayı eleştirirken tarihsel olarak ileri bir adım olma özelliğini dikkate almadan halife-padişah dönemindeki ümmet toplumu özelliğinin Anadolu'daki başta Kürt halkı olmak üzere diğer etnik topluluklara sağladığı otonomiye esas alarak eleştirilmesi de bizi doğru sonuçlara ulaştırmayacaktır. Unutmayalım ki ümmet toplumunun kulu kapitalizm öncesini, ulus toplumunun yurttaşı ise kapitalizmi işaret eder.

İşbirlikçi AKP iktidarının gerici-otoriter yönetimi altında, savaş kışkırtıcısı, maceracı politikalarla tüm sınır komşularıyla düşman hale gelmiş kapitalist cumhuriyetin tüm yasallığı, iktidarının kutlama mekânında olduğu gibi sorunlu hale gelmiştir. Bu durum nesnel koşulların artık yeni bir cumhuriyeti, işçi sınıfımızın sosyalist cumhuriyetini çağırdığının zamanının geldiğini göstermektedir. Görev sosyalist cumhuriyetin politik ordusunu hazırlamak, öznel şartların yerine getirilmesini gerçekleştirmektedir. Partimiz öncülüğünde komünistler, kapitalist cumhuriyetin 91. Yılında bu cumhuriyeti yıkmak, sosyalist cumhuriyeti kurma görevinin bilinci ile savaşımını sürdürüyor.

YOLDAŞLARIMIZI ANIYORUZ

İsmail Bilen, Zeki Baştımar, Mustafa Hayrulloğlu, Talip Öztürk ve Ali İhsan Özgür yoldaşlar savaşımıza ışık tutmaya devam ediyor!

Büyük Oktobr Devrimi'nin coşkusu, Kasım ayında yitirdiğimiz yoldaşlarımızın hüznüne karışır Kasım ayında. Kasım ayı, Genel Sekreterlerimizden İsmail Bilen ve Zeki Baştımar'ı, İstanbul İl Sekreteri ve MK Üyesi Mustafa Hayrulloğlu'nu, Partimiz Üyesi Talip Öztürk'ü ve Partimiz Üyesi Ali İhsan Özgür'ü yitirdiğimiz aydır.

Yoldaşlarımız, komünizm savaşımızın ve partimizin en seçkin savaş erleri, her şart altında, her zorluk ve engel karşısında kavganın en önüne atılmayı bilmişler, gerektiğinde canlarını feda edebilmeyi bilmişlerdir.

Yoldaşlarımızın komünist anıları önünde saygı ile eğilirken, bize emanet ettikleri parti bayrağımızı yeniden fabrikalarda ve barikat başlarında dalgalandıracığımızı söz veriyoruz.

İSMAİL BİLEN (MARAT)

Partimiz Genel Sekreterlerinden, büyük öğretmenimiz İsmail Bilen yoldaş, 1902 yılında Rize'de dünyaya geldi. 1922'de partimizin Haliç Komitesi tarafından parti üyeliğine alındı. 1923-1926 yılları arasında, Doğu Emekçilerinin Komünist Üniversitesi'nde "Marat" parti adıyla öğrenim gördü. Ülkeye dönmesinin adından Adana İl Komitesi'ni örgütledi. 1928 yılındaki kısa süreli tutukluluğundan sonra 1929'dan 1933 yılına kadar zindanda kaldı.

1932'de gerçekleştirilen TKP 4. Kongresi, Bilen yoldaşı hapisteyken MK üyeliğine seçti. 1934'te sürgüne gönderilirken kaçmayı başaran Bilen yoldaş, aynı yıl gerçekleştirilen MK plenumuna katıldı ve bu plenumda MK sekreterliğine getirildi. Bu süreçte pek çok yayının yayımlanım dağıtılmasını örgütledi. 1937'de Komintern'te TKP temsilcisi olarak görevlendirildi. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında partinin antifaşist, antiemperyalist tek cephe politikasının olgunlaştırılmasına önemli katkıları oldu. 1951 tevkifatında ağır yaralar alan partinin yaralarını sarması için yaklaşık 20 yıl boyunca büyük çaba gösterdi. 1973'te partinin yeniden örgütlenme kararından sonra 1974 yılında TKP MK Genel Sekreterliği görevine getirildi. Partinin MK Organı ATILIM'ı kuran Bilen yoldaş, yeni

program ve tüzüğün hazırlanması ve yeni kadroların örgütlenmesini doğrudan yönetti. 1973'ten 1983 yılına kadar geçen 10 yıllık süreçte partimiz Atılım yıllarını yaşadı ve bu dönem Bilen yoldaşın adıyla ayrılmaz biçimde bağlandı.

Bilen yoldaş, 51 yıldır yapılmayan TKP 5. kongresinin toplanmasını görevini de başardı. Bu kongrede görev değişikliğine gidilerek Bilen yoldaş Parti Başkanlığı'na getirildi. Bu gelişmeden kısa bir süre sonra Bilen yoldaş, 18 Kasım 1983 tarihinde dünyaya gözlerini yumdu.

ZEKİ BAŞTIMAR (YAKUP DEMİR)

Partimiz Genel Sekreterlerinden Zeki Baştımar yoldaş, 1905'te Sürmene'de doğdu. Trabzon öğretmen okulunu bitiren Zeki yoldaş, 1926-1929 yılları arasında KUTV'da öğrenim gördü. 1930'da tutuklanarak kısa bir süre hapis yatan Zeki yoldaş, İstanbul İl Komitesi'nde çalıştı. 1932'de TKP 2. Konferansı'na katılarak Merkez Komitesi üyesi oldu. Aynı yıl tutuklanarak 1 yıl tutuklu kaldıktan sonra tahliyesinin ardından Polit Büro üyesi oldu. 1935'te toplanan Komintern 7. Dünya Kongresi'nde, Şefik Hüsnü ile beraber TKP'yi temsil etti. 1944 TKP davasından yargılanan Zeki yoldaş bu davadan beraat etti ve 1947'de TKP MK Teşkilat Sekreterliği görevini üstlendi. 1951 tevkifatında tutuklandı

ve işkencelerden geçirildi. Zeki yoldaş mahkemede "Memleketi bugünkü çıkmazdan kurtaracak yolun Komünist Partisi'nin gösterdiği yol olduğuna inanıyorum" diye haykırdı. 10 yılı aşkın zindan yaşamından sonra partimizin kumanda köprüsüne geçti. 1962 Plenumu'nu örgütleyerek TKP'nin Atılım'ının ilk tohumlarını ekti. 1971'de beyin kanaması ve kısmi felç geçiren Zeki yoldaş'ın sağlığı giderek kötüleşti. 1973'te iyice ağırlaşan hastalığı nedeniyle TKP'deki görevlerinden ayrıldı ve bundan kısa bir süre sonra, 18 Kasım 1974 tarihinde aramızdan ayrıldı.

MUSTAFA HAYRULLAHOĞLU (DENİZ)

1948'de Diyarbakır'da dünyaya geldi. 1975'te partimiz saflarına katıldı ve İstanbul örgütlerinde görev aldı. 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından savaşımı tüm gücüyle sürdüren Deniz yoldaş, cuntanın ağır saldırılarının yaşandığı karanlık günlerde önemli görevler üstlendi.

Deniz yoldaş, herşeyi ile kendini partiye adanmış örnek bir komünistti. Gerici cunta, onu tutuklamakla çok önemli bir fırsat yakaladığını sandı. Peşpeşe gelen saldırıların ve tutuklamaların çökertemediği İstanbul parti örgütlerini yok edebileceğini umdu. Fakat Deniz'imiz, yiğit yoldaşımız bu oyunu bozdu. Güçlenmesi için sayısız özeriye katlandığı parti örgütlerimizi canı pahasına korumayı bildi. Komünist onuruna leke sürdürmedi.

TALİP ÖZTÜRK (ORHAN TOK)

1947'de Erzurum'da doğan Talip yoldaşın, bir eğitimci olarak öğretmen hareketinin yaratılması ve büyütülmesinde unutulmaz katkıları oldu. Simav'da görev yaptığı sırada Türkiye

Öğretmenler Sendikasının (TÖS) şubasını kurdu. TÖB-DER'in kuruluşuna katılan Talip yoldaş, 1976'da İstanbul TÖB-DER Başkanlığı görevini yerine getirdi. Türkiye öğretmen hareketinin önemli bir önderi halin gelen Talip yoldaş, öğretmen hareketinin birliği için savaşım verdi. Barış Derneği kurucularından da olan Talip yoldaş, ilerici öğretmen hareketinin işçi sınıfı yolunda gelişmesini sağlayan büyük önderlerindendi. TKP üyesi olan ve Orhan Tok parti adını kullanan Talip yoldaş, 16 Kasım 1979'da faşist çeteler tarafından düzenlenen silahlı saldırı sonucunda, görevli olduğu Ahmet Rasim Ortaokulu önünde katledildi.

ALİ İHSAN ÖZGÜR

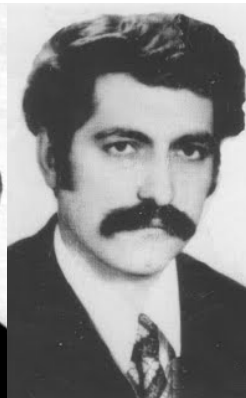
Sinop'un Ayancık ilçesinde dünyaya gelen Ali İhsan Özgür yoldaş, Galatasaray Lisesi'nde okuduğu dönemde sosyalist öğretiyile tanıştı. Çeşitli kurumlarda alışan Ali İhsan yoldaş Genç Sosyalistler Birliği'nde üye oldu ve "Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Kavgasında Öncü" gazetesinin yazı işleri müdürlüğü görevini üstlendi. Daha sonra ise İlerici Gençlik Derneği'ne katılarak Partimiz TKP'ye üye oldu. Politika gazetesinin yazı işleri müdürlüğü görevini yerine getiren Ali İhsan yoldaş, daha sonra 18 Aralık 1978'de yayın hayatına başlayan Savaş Yolu gazetesinin ilk yazı işleri müdürü oldu. Ali İhsan yoldaş, Savaş Yolu'nun ilk sayısının yayımlanmasını göremedi.. Ali İhsan yoldaş, faşist katillerce kaçırılarak işkence edilerek katledildi. Cesedi 21 Kasım 1978'de, İstanbul Fenerbahçe'de bir arabının içinde battaniyeye sarılı olarak bulundu.



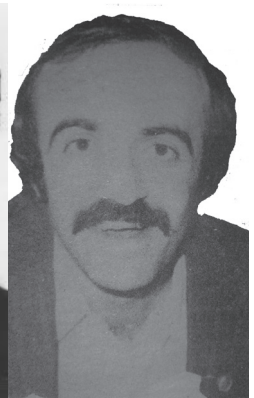
İsmail Bilen



Zeki Baştımar

Mustafa
Hayrulloğlu

Talip Öztürk



Ali İhsan Öztürk

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

Özgürlük, adalet, eşitlik ve barış için tezkereye hayır!

İşçiler, emekçiler, şehir ve kırsal yoksulları, barışseverler sayılabılır, tezkere ile sınırlarımız içinde ve ötesinde ölmeye ve öldürmeye gönderilecek olanlar; çağrımız sizdedir!

Uluslararası ilericiler, barışseverler, sosyalist, komünist ve tüm enternasyonalist güçler; çağrımız sizleredir!

BOP'un çökmesiyle BOP Eşbaşkanlığı hayalleri suya düşen işbirlikçi-otokrat Erdoğan ve AKP Hükümeti, ülkemizi yeniden Ortadoğu bataklığının içine çekmek, Rojava devrimini boğmak için yeni bir adım atarak, ülke topraklarımızı emperyalist savaş güçlerinin üssü haline getirme ve komşularımıza askeri müdahale izni istiyor. Ülke içinde Kürtlere ve ülke dışında komşularımıza karşı sürdürdüğü provokasyon politikasını Meclis onayı ile resmileştirmek istiyor.

Emperyalizm beslemesi terörist IŞİD örgütünün Halep, Musul ve Kobanê başta olmak üzere gerçekleştirdiği saldırı, katliamı bahane ederek ülkemizi mezhep savaşlarının doğrudan müdahili haline getirecek olan tezkereyi parlamentodan geçirmek istiyor. Bu tezkerenin daha önceden olan tezkerelerden farkı ise; sadece Irak ve Suriye ile sınırlı olmamasıdır. Tezkere ile AKP Hükümeti tüm komşularımızın iç işlerine müdahale için sınırsız yetki isterken, diğer yandan ülke topraklarını emperyalist savaş güçlerinin üssü haline getirmenin hesabını yapmaktadır.

BOP'un çökmesiyle birlikte ABD yeni bir Ortadoğu planlaması yapmaktadır. Bu planlamada BOP'ta Eşbaşkanlık hayalleri suya düşen işbirlikçi otokrat Erdoğan bu tezkereyle, yeni planda taşeronluk kapmak için sadece komşularımıza saldırmakla yetinmeyip ülke topraklarını emperyalist savaş makinelerinin üssü haline getirmekten çekinmemektedir.

Bu tezkere, son Birleşmiş Milletler Toplantısı'na katılan Erdoğan'ın emperyalist güçlere verdiği güvencenin parlamentonun onayından geçirilmesidir.

Bu tezkere, Rojava devrimini boğmak ve ülke içinde Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi ile sürdürülen çözüm sürecinde Kürt Ulusal Hareketi'ni tehdit altında tutma planıdır.

Bu tezkere, sadece ülke içinde değil, ülke dışında süren Kürt özgürlük savaşımının kazanımlarını kan ve ölümle bastırma planıdır.

Bu tezkere, Kürt petrollerinden daha fazla pay alma planıdır.

Bu tezkere, ülkemizi Ortadoğu'daki mezhep savaşlarının tarafı yaparak ve Suni-Şii gerilimini körükleyerek, emperyalist ABD'nin Ortadoğu'ya her zaman müdahale etmesine uygun zemin yaratmayı amaçlayan İsrail planlamasıdır.

Bu tezkere, artık kimsenin saklayamadığı ekonomik krizin faturasını, dış düşman yaratarak, şovenizmle örtme planıdır.

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

Barışsever sayıtlar çağrımız sizedir! Bu tezkere parlamentodan geçmemelidir.

İşçiler, emekçiler çağrımız sizedir;

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımıza kan, ölüm ve yoksulluktan başka bir şey getirmeyecek olan tezkerenin engellenmesi için parlamentoya sesinizi duyurun, komşularımızla dostluk ve karşılıklı yarara dayalı barışçı bir dış politika için alanlara çıkın!

Ülkemizin sınır komşularımıza saldırı üssü haline gelmemesi için alanlara çıkın.

Ortadoğu'da süren mezhep savaşlarının sona ermesinin yolu Rojava Devrimi ile dayanışmadan geçmektedir. Bugün Kobanê'de IŞİD sürülerin yenilmesi için Kürt kardeşlerimizle birlikte Suruç'ta sınıra yürüyün!

Uluslararası barışseverler, ilericiler, sosyalistler, komünistler ülkemizin işbirlikçi otokrat Erdoğan ve AKP hükümeti tarafından komşularımıza saldırı üssü haline getirilmesine karşı çıkın!

Tezkerenin ölüme göndereceği kardeşler, sözümüz sizedir! Ulusal kurtuluşçu geleceğinize sahip çıkın! Ülkemizin emperyalist saldırı üssü olmasına izin vermeyin! Yayılmacı, komşularımızın egemenlik haklarını ortadan kaldıran bu emperyalist komploya alet olmayın!

Kürt kardeşler; bugün, dün olduğundan daha fazla enternasyonalist dayanışmayı yükseltme ve birlikte savaşım verme



zamanıdır! Komünistler, dün olduğu gibi içinden geçtiğimiz bu karanlık günlerde de ulusal kurtuluş savaşımında ve IŞİD gericiğine karşı Kobanê'nin kahramanca savunulması savaşımında sizlerle birlikteyiz. Komünistler, Rojava devriminin mezhep savaşları maskesi altında emperyalizm tarafından boğulmasına izin vermeyeceklerdir.

TKP Üyeleri, bölgede yanan savaş ocaklarının sönməsi, ülkemizin savaş üssü olmaması, barışçı, bağlantısız, karşılıklı yarara dayalı bir dış politika için, komşularımızla dostluk ve işbirliği için savaşımıyor. Bunun için NATO'dan çıkılmasını, emperyalist ülkelerle yapılan tüm ikili anlaşmaların yırtılmasını istiyor. İşbirlikçi Erdoğan ve AKP iktidarına karşı barış için yükselen savaşımın ön saflarında savaşımıyor. Savaşmaya devam edecektir.

Özgürlük, adalet, eşitlik ve barış için tezkereye hayır!

TKP ÜYELERİ

1 Ekim 2014

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

KOBANÊ İLE DAYANIŞMA BÜYÜTÜLMELİDİR!

Rojava'nın Kobanê Kantonu'na yönelik olarak başlatılan IŞİD saldırıları 22. gününü doldurdu. Emperyalist koalisyonun ise, Rojova Devriminin IŞİD'çi katiller tarafından boğdurmak için her türlü desteği sunmaktadır. Emperyalizmin vurucu gücü ABD uçaklarının IŞİD mevzilerinin vurduğu koskoca bir yalandır.

Emperyalist koalisyon, IŞİD'e karşı hava saldırıları düzenlediğini ilan etse de gerçekte IŞİD'in boşalttığı kamplara ve gereksiz hedeflere saldırmasına rağmen, "IŞİD'e karşı mücadele ettiğini" ilan etmekten geri durmuyor. Emperyalizmin, bizzat kendi yarattığı IŞİD terörizmine karşı -onu kontrol altında tutma amacı dışında savaşmayacağı-, aslında yapılmak istenenin Rojova devriminin boğulması olduğu, komünistlerin dikkatinden bir an olsun kaçmamaktadır.

İşbirlikçi otokrat Erdoğan bizzat kendisi tarafından hazırladığı provokasyon ile ülkeyi savaş alanına dönüştürdü. Meşru taraf olarak masaya oturduğu Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni, IŞİD ile aynı kefeye koyarak iki yüzlülüğünü ortaya koydu. Yaratılan provokasyon sonucu ülke bir anda iç savaşın eşiğine geldi. Kürt illerinde sıkıyönetim ilan edildi. Bu satırların yazıldığı saatlerde bir çok göstericinin öldüğü kesinleşmiş durumdadır.

Emperyalizmin dolaylı desteğini arkasına alan IŞİD çeteleri, Kobanê'nin doğusundan kente girmiş, direnişçilerle sokak çatışmaları başlamıştır. Bu gelişmeyle Kobanê direnişi, yeni bir aşamaya geçmiştir. YPG tarafından yapılan Kobanê'yle dayanışmanın büyütülmesi çağrısı, ülke-

miz topraklarında yankısını bulmuştur. YPG'nin çağrısı doğrultusunda HDP ve sosyalist parti ve devrimci güçlerin sokağa çıkma talebi ülkenin genelinde yığınların sokağa çıkması ile karşılık bulmuştur. Yüzbinler alanlara çıkmıştır. Yığınlar bir yandan devletin güvenlik güçlerinin terörü karşı karşıya kalırken diğer yandan faşist ve gerici güçler yığınlara karşı provokasyon düzenlemektedir.

Kobanê'de sokak çatışmaları sürerken, ülkemizin her karışının Kobanê'ye çevrilmesi, Rojova Devrimi ile dayanışma açısından önemli bir enternasyonalizm örneğidir. Şanlı Kobanê savunmasını ve ülkemizde gerçekleştirilen direnişleri selamlıyoruz.

TKP Üyeleri, Kobane'de yaşanan katliamın ve ülkede yaşanan her türlü provokasyonun ve dökülen kanın sorumlusunun işbirlikçi otokrat Erdoğan ve AKP iktidarı olduğunu ilan eder!

TKP Üyeleri, Kobanê savunmasının başarıya ulaşması ve enternasyonalist dayanışmanın daha da yükseltilmesi için tüm işçileri, emekçileri, ilerici güçleri, aydınları, barışseverleri, sosyalistleri ve direnişten yana olan herkesi alanlara çağırıyor!

YAŞASIN ENTERNASYONALİST DAYANIŞMA!

YAŞASIN KOBANÊ SAVUNMASI!

TKP ÜYELERİ

07 Ekim 2014

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

ÇAĞRI: İÇ SAVAŞ PROVOKASYONUNA KARŞI ALANLARA!

İşçiler, emekçiler, şehir ve kırsal yoksulları, demokratlar, devrimciler, sosyalistler, yurtseverler, kirli bir savaşta halklarımıza kurşun sıkmaya gönderilmek istenen kaput giymiş emekçiler; çağrımız başta size ve ülkemizin tüm halklarındadır!

İşbirlikçi otokrat Erdoğan ve AKP Hükümeti'nin parlamentodaki gerici, faşist çoğunluğun oylarına dayanarak çıkardığı savaş tezkeresi başta işçi sınıfımız, emekçiler, şehir ve kırsal yoksulları olmak üzere tüm barışsever, ilerici, demokrat, antiemperyalist, devrimci yığınlarda büyük bir hoşnutsuzluk yarattı. Hiç kimse çocuklarının ölmeye ve öldürmeye gönderilmesine razı olmuyor.

Özellikle işbirlikçi Erdoğan ve AKP Hükümetinin, emperyalist planlamanın vurucu gücü olarak yaptığı çılgın savaş çıkartkanlığı, yığınlarda büyük bir tepkinin mayalanmasını sağlıyor. Hiçbir yurttaş çocuklarının kanıyla Ortadoğu çöllerinin sulanmasını kabullenmiyor.

Emperyalist güçlerin elleriyle besleyip büyüttükleri İŞİD'li katil sürülerinin, Rojava Kantonu Kobanê'ye yönelik 25 günü aşan kuşatma ve vahşetine karşı AKP hükümetin yürüttüğü Kürt karşıtı politikalar ise yığınlarda biriken hoşnutsuzluk ve öfkenin patlamasına yol açtı. Patlayan öfke demokratik protesto olarak ülkenin tüm sokaklarına yayıldı. Sokağa çıkan yığınlar Kobanê'ye yardım koridoru açılması, insani ve askeri yardımın yapılmasını talep etti.

7 Ekim 2014 tarihinde HDP'nin yaptığı, TKP Üyeleri olarak bizlerin ve tüm dev-

rimci demokratik, sosyalist çevrelerin desteklediği demokratik protesto hakkının kullanılması ve Kobanê'ye insani ve askeri yardım yapılması talebinin yükseltilmesine, AKP Hükümeti devletin güvenlik güçleri ile her türden gerici faşist paramiliter güçleri yığınların üzerine salarak yanıt verdi. Tüm ülkede estirilen terörün faturası ağır oldu: İki günün bilançosu; 25 ölü, yüzlerce yaralı, yüzlerce gözaltı, onlarca yakılıp yıkılan şehir ve yirmi küsur yıl sonra 6 Kürt ilinde sokağa çıkma yasağı uygulanması olarak gerçekleşti.

İşbirlikçi otokrat Erdoğan ve AKP hükümeti, emperyalist güçlerden talep ettiği komşu ülkeleri işgal etme iznini elde etmek için, her türlü provokasyona başvurucağını ilan etti. AKP Hükümeti'nin İçişleri Bakanı, ayağa kalkan yığınları tehdit etmekten geri durmayarak kitlelere "misli ile yanıt verileceğini" tehdidini savurdu. Diğer yandan iktidara egemen olan gerici faşist zihniyet, daha tehlikeli oyunları oynamaktan çekinmeyeceğini ortaya koyuyor. Devletin gizli güçleri tarafından organize edilen, farklı örgüt isimleri altındaki gerici, faşist paramiliter güçleri yığınların üzerine salarak iç savaş tehdidinde bulunuyor.

Tırmandırılan şovenizm ile Kürt Ulusal Hareketine göz dağı verilmekte ve onunla geliştirilen çözüm sürecinin geleceği tehlikeli bir maceraya atılmaktadır. İşbirlikçi otokratik iktidar ırkçı, mezhepçi, gerici güçleri, hem Kürt Ulusal Hareketi'nin hem de eşitlik, özgürlük, barış isteyen ilerleme güçlerinin üzerine salmakla tehdit ediyor.

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

Tüm bu provokasyon ve tehdit, başta Erdoğan olmak üzere AKP yöneticilerinin açık beyanı ile yapılmaktadır.

İşbirlikçi, otokrat, gerici Erdoğan ve AKP'nin savaş kışkırtıcılığı ve emperyalizmin savaş taşeronluğu girişimlerini engellemenin yolu işçilerin, emekçilerin, şehir ve kır yoksullarının, barışseverlerin, yurtseverlerin ve tüm ilerici güçlerin halkların kardeşliği temelinde birleşik eylemliliğinden geçmektedir.

TKP Üyeleri, devlet güçleri, gerici ve faşist para-militer güçler tarafından öldürülen tüm yurttaşlarımızın yakınlarına baş sağlığı dilerken, memleketimizin bir iç savaş denemesine tabi tutulmasına karşı yığınları, barış ve halkların kardeşliği belgisi altında Kobanê'yle dayanışma için alanlarda olmaya, demokratik haklarını özgürce kullanmaya çağırır!

Yaşasın halkların kardeşliği!

İçte ve dışta savaş ocaklarının yakılmasına hayır!

TKP Üyeleri

9 Ekim 2014

1 KASIM'DA BARIŞ İÇİN MEYDANLARA!

İşbirlikçi hükümet tarafından, bölgemizde yanan savaş ocaklarının, ülkemizi de yakması doğrultusunda adımlar atılırken, barışseverler, ilerici, devrimciler, halkımızın çeşitli kesimleri, işçi ve emekçiler de barış için savaşımı sürdürüyor. Kobanê savunmasının 50'inci günlere ulaştığı bu uğrakta, barış için savaşımın daha da yükseltilmesi görevi önümüzde durmaktadır.

Emperyalizmin kan gölüne çevirdiği bölgemiz, emperyalist beslemesi teröristlerin toplu katliamlara giriştikleri Ortadoğu bataklığına sokulmak istenen ülkemizde barış savaşımının önemli bir uğrağı 1 Kasım Kobanê ile dayanışma günüdür. İşbirlikçi otoriter Erdoğan ve ısmarlama hükümetinin saldırgan politikalarına, "stratejik sıgılık" anlamına gelen ve ülkemiz işçi ve emekçilerini, kır yoksullarını asker kaputu içinde savaş alanlarında ölmeye ve öldürmeye göndermeyi amaçlayan planlamalarına karşı barış talebiyle meydanları doldurmak, Kobanê direnişiyle dayanışmayı yükseltmek güncel görevdir.

TKP Üyeleri işçi ve emekçileri, barışseverleri, sosyalistleri, komünistleri, ülkemizin emperyalist saldırı merkezi haline getirilmesine, yoksul halkın, işçi ve emekçilerin emperyalizmin askeri olarak savaş alanlarına sürülmesine karşı Kobanê halkıyla dayanışmak için 1 Kasım Dünya Kobanê Gününde barış savaşımını yükseltmeye çağırır.

Emperyalizmin savaş ocaklarına karşı yaşasın barış!

Yaşasın halkların kardeşliği!

TKP ÜYELERİ

31 EKİM 2014

KARDEŞ PARTİLERDEN

Sudan Komünist Partisi, Acil Dayanışma Çağrısı, Sudan'da Yeni Baskı-Tutuklama Dalgası

Acil dayanışma Çağrısı, Sudan'da Yeni Baskı-Tutuklama Dalgası

- *Mavi Nil eyaletinde çok sayıda Sudan Komünisti'nin Tutuklanması*
- *Bölge Parti Politik Sekreteri Yoldaş Suliman Ali, idam cezası getiren cürümlerle suçlanıyor.*
- *Sesini Yükselt !... Yoldaşımızın Derhal Serbest bırakılmasını iste.*
- *Sudan Komünistlerine dokunmayın !*

Sudan Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreterliği, 3 Kasım 2014'de Sudan halkını ve uluslararası medyayı, özellikle kardeş Komünist ve İşçi partilerini, Mavi Nil Eyaleti'nde Sudan komünistlerine karşı Sudan Güvenlik ve Gizli Servis aygıtı tarafından zincirlerinden boşanmış yeni bir tutuklama dalgası başlatılması üzerine uyarıcı bir bildiri yayınladı. Baskıcı tutuklama dalgası Sudan 21 Kasım Devrimi'nin yıldönümü üzerine Parti bildirisinin yaygın-geniş dağıtımının bir sonucu olarak başladı.

Merkez Komitesi Sekreterliği'nin bildirisinde Güney Kordufan ve diğer savaş bölgelerindeki halka karşı askeri saldırıyla aynı zamanda ikiye katlanan son gizil-esrarengiz eylemler vurgulandı. "Onun amaçlarına karşı, bu baskıcı faaliyetler komünistleri yurtsever sorumluluklarını omuzlamaktan ne korkutabilecek ne de caydırabilecektir. Parti üyelerimiz halk içinde yığınları korunması ve desteklenmesinden hoşnut olarak tam kararlılıkla mücadelelerine devam edecektir.

Ayrıca bildiri rejimin ruh halini kaybettiğini ve muhalefeti sesizleştirmek-susturmak

ve varlığını uzatmak için beyhude bir girişim içinde baskıcı bir politika yoluna girdiğini vurguladı. "Açıktır ki onların günleri sayılıdır ve devrilecektir."

Bildiri sert biçimde son tutuklama dalgasını lanetledi, ve derhal ve koşulsuz olarak tüm tutukluların serbest bırakılmasını talep etti.

Bildiri, Sudan kamuoyunu-halkını, uluslararası (medyayı) basın-yayın kuruluşlarını ve kardeş Komünist ve İşçi Partilerini Sudan'da baskının durdurulması için el ele vermeye ve tüm politik tutukluların derhal serbest bırakılmasını talep etmeye çağırıyor.

Tutuklanan yoldaşlar ve meslektaşlarımız aşağıdadır:

Ali Suliman – Mavi Nil Eyaleti Parti Politik Sekreteri, Adil Mohmoud, İbrahim Musa, Adil Ahmet Fadi, Miss Fatima Al-Daw.

Tümü 2 Kasım 2014'de tutuklandı.

KARDEŞ PARTİLERDEN

KIBRIS Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi Ortadoğu'nun Kitle İmha Silahlarından Arındırılması Çağrısı

AKEL Meclis grubu tarafından 26 Eylül 2014 tarihinde Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi'ne sunulan "Ortadoğu'nun kitle imha silahlarından arındırılması çözüm önerisi" 2 Ekim 2014 tarihinde oybirliği ile kabul edildi.

Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi'nde kabul edilen çözüm önerisi, kitle imha ve nükleer silahlarının geliştirme, satın alma, test etme, depolama, taşıma yasağının yanı sıra, ülkeleri tehdit aracı olarak kullanımını içeriyordu. Tüm bunları yapabilmek amacıyla Silahsızlanma Konferansı'nın ivedilikle toplanmasını talep edildi.

Daha açıkçası, Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi, kitle imha silahları ve nükleer silahların (NPT) yasaklanması anlaşmamasına tüm devletlerin uymaması sonucu, bölge ülkelerinde özellikle de Doğu Akdeniz bölgesinde yaratacağı felaket konusundaki kaygılarını dile getirdi.

Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi, dünyanın silahsızlanması için nükleer silahlardan arındırılmış bölgeler yaratmanın önemini altını çizdi. Bu amaçla, Bir-

leşmiş Milletler tarafından yapılması planlanan toplantının ertelenmesinden duyduğu kaygıyı paylaştı. Çünkü Birleşmiş Milletler tarafından yapılacak olan toplantı, Ortadoğu'nun kitle imha silahları ve nükleerden arındırılmasını da içermekteydi.

Kıbrıs'ın tüm partileri Ortadoğu'nun kitle imha silahlarından ve nükleer silahlardan arındırılması konusunda tam görüş birliğinde olduğunu ilan ettiler. Böyle bir karara Türkiye'nin de ortak olması konusunda ki taleplerini de dile getirdiler. Türkiye'nin böyle bir karara uymasının bölgenin çıkarlarına hizmet edeceği konusunda da tam bir görüş birliğinde olduklarını açıkladılar. Türkiye'nin nükleer silahlarının bölge için tehdit oluşturduğunu kesinlikle bilinmesi gerektiğinin ilan ettiler. İlke kararı olarak da kitle imha silahları ve nükleer silahlardan arındırılmış bir Ortadoğu bölgesi için çözüm önerisi oluşturuldu: Nükleer çalışmalara sahip olma hakkı tanınmış beş ülkenin bu nükleer programlarını nükleer silaha dönüştürmeleri de kesinlikle yasaklanmalıdır. Bu devletlerin bölge ülke-

leri topraklarında nükleer silahları bulundurması, bölgede nükleer başlık taşıyan silahları konuşlandırması, nükleer başlık taşıyan donanmalarının bölge ülkelerin açık denizlerinde yada limanlarında demirlemeleri, bölge ülkeleri için büyük bir tehdit kaynağıdır. Bu tehdit kesinlikle yasaklanmalıdır. Böylesi bir yasaklamanın bölge barışına büyük bir hizmet edeceğinden de kimsenin kuşku duymaması ifade edildi.

Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi'nin bölgenin kitle imha silahları ve nükleer silahlardan arındırılması için çözüm önerisi:

Meclis 26 Eylül gününü, nükleer silahların toptan yok edilmesi için Uluslararası Savaşım Günü ilan etmiştir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun nükleer silahlar ve nükleer silahsızlanma kararı doğrultusunda; nükleer silahları geliştirme, üretme, satın alma, depolama, taşıma, kullanmaya ek olarak bu silahların bir tehdit aracı olarak kullanılması, 5 Aralık 2013 tarihinde 68/32 kararı Silahsızlanma Konferansı'nca yasaklanmıştır.

KARDEŞ PARTİLERDEN

2018 yılında Birleşmiş Milletler tarafından düzenlenecek olan Nükleer Silahların Toptan Kaldırılması için Uluslararası Konferans'ta 26 Eylül'ün Nükleer Silahlarla Savaşım Günü olarak kabul edilmesine,

Nükleer silahların ve nükleer kazaların tüm dünyamıza onarılmaz sonuçlar doğuracağına kabul edilmesine,

Nükleer silahlara ve nükleer programa sahip yada nükleer program geliştirme potansiyeline sahip ülkelerin dünya barışını tehdit ettiğinin kabul edilmesine,

Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Antlaşması'nın tüm devletler tarafından imzalanması konusunda nükleer silah bulundurma hakkına sahip beş ülkenin zorlanmasına,

Bu ülkelerin sadece bölgeimizi değil tüm dünyayı tehdit ettiği, dünyamızı bir cephanelik haline getirdiği,

Dünya genelinde güç kazanan kitle imha silahlarına ve nükleer silahlara karşı silahsızlanma hareketlerinin desteklenmesine,

Dünyamızın nükleer silahlardan arındırılması için nükleer silah kullanımının şiddetle yasaklanmasına,

Dünyanın değişik bölgelerinde nükleer silahlardan

arındırılmış bölgelerin yaratılmasının dünyanın genelinde nükleer silahların yasaklanması için büyük bir adım olduğunun kabul edilmesine,

Ortadoğu'da bulunan kitle imha silahlarının Birleşmiş Milletler tarafından imha edilmesinin bölge barışına büyük katkı sağlayacağına, karar verilmiştir.

Ayrıca yapılan oylamada:

- 1- BM'nin 5 aralık 2013 tarihli 68/32 kararının desteklenmesi,
- 2- En kısa sürede dünyanın nükleer silahlardan arındırılması hedefinde yapılacak tüm çabaların desteklenmesi,
- 3- BM'nin Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Antlaşmasının 6 maddesinin nükleer silahlanma yarışının sona erdirilmesi konusundaki iyi niyeti doğrultusunda, yarış içinde bulunan ülkelerin bu yarışa bırakmaları,
- 4- Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Antlaşması'nı tüm devletlerin imzalaması,
- 5- Nükleer Denemelerin Kapsamlı Yasaklanması Antlaşmasının en kısa sürede yürürlüğe konması gerektiği,

- 6- Ortadoğu'nun kitle silahları ve nükleer silahlardan arındırılması anlaşmasının imzalanması; Türkiye'nin kesinlikle topraklarında kitle imha silahları ve nükleer silah barındıran ülkeler statüsünde değerlendirilmesi, nükleer silah bulundurulması hakkına sahip beş ülkenin bu silahları bölge topraklarına taşımasına ayrıca nükleer silahla donatılmış deniz güçlerini bölgede bulundurmaya karşı çıkılması, bunun bölge barışını tehdit ettiği açık ve kesin olarak beyan edilmesi.
- 7- Avrupa Birliği Üye devletleri nükleer silahsızlanmayı bir dış politikalarının gereği Birleşmiş Milletler düzeyine taşıması gerektiği ve ayrıca bu konuda ikili düzeylerde de inisiyatif alması gerektiği
- 8- Nükleer silah kullanımının acı tarihsel deneyimlerinin insanlığın genç kuşaklarına aktarılması, Kıbrıs toplumunu aydınlatmak amacıyla her yıl Nükleer Silahların Toptan Ortadan kaldırılması için Mücadele Günü'nde topluma mesaj iletilmesi karar altına alındı.

KARDEŞ PARTİLERDEN

AKEL M.K. Kıbrıs Sorunu Bürosu Sorumlusu Tumazos Tselepis tarafından yapılan açıklama - 22 Ekim 2014

Sayın Davutoğlu'nun yeni tahrik edici açıklamaları Türkiye'nin kendisinin yarattığı krizin hafifletilmesi yönünde sadece katkıda bulunmamakla kalmayıp, bilakis gerginliği sürekli olarak arttırdığını göstermektedir.

Türkiye, Osmanlı İmparatorluğu zihniyetiyle, sanki biz yokmuşuz gibi davranıp ve yüzü kızarmaksızın uluslararası hukuka atıfta bulunarak Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Münhasır Ekonomik Bölgesi'nin özgür güney sahillerimizin karşısındaki bölgelerinin bir bölümünü bağladı.

Sayın Davutoğlu'nun sözünü ettiği, kıta sahanlığının belirlenmesine ilişkin yasadışı devletle yapılan ve uluslararası hukuk açısından üzerinde yazılı olduğu kâğıttan öte değeri olmayan sözde anlaşma dahi Barbaros'un araştırma yaptığı bölgeleri kapsamamaktadır.

Herkesten önce biz doğalgazda Kıbrıslı Türklerin de hakları olduğunu tanıyoruz ve bize bunu Türkiye'nin göstermesine gerek yoktur. Ancak aynı zamanda, Kıbrıs Cumhuriyeti'nden egemenlik haklarından feragatte bulunması talep edilemez. Somut olarak, doğalgazdan Kıbrıslı Türklerin de yararlanması için tek realist yol siyasi sorunumuzun çözümdür.

Hidrokarbonlar meselesi hiçbir zaman toplumlararası görüşmelerin konusu olmadıysa da, Hristofyas-Talat görüş birliklerinde, istisnasız tüm deniz bölgeleri, bu bölgelerin sınırlarının komşu ülkelerle belirlenmesi ve anlaşmazlıkların çözümü federasyonun yetkileri içerisinde olduğunu hatırlatırız.



Tüm bunların BM Deniz Hukuku Sözleşmesi'ne göre yapılması konusunda anlaşmaya varıldı. Ayrıca doğal kaynaklara –dolayısıyla doğalgaza da– ilişkin olarak yetkinin federasyonda olması konusunda da anlaşmaya varıldı.

Doğalgazdan elde edilecek gelirleri de içerecek olan federal gelirlerin dağılımına ilişkin görüş birliğiyle bağlantılı olarak, Kıbrıs sorununun çözümünü doğalgazlar meselesine ilişkin her şey üzerinde anlaşmaya varılmış olacaktır.

Dolayısıyla, Türkiye'yi yangına körükle gitmektense, kendisinin yolaçtığı krizin hafifletilmesi için çalışmaya çağırıyoruz ve eğer kendi yayılmacı emellerinden dolayı değil de, gerçekten Kıbrıslı Türklerin çıkarlarını düşünerek hareket ediyorsa, bu şekilde müzakere sürecinin yeniden başlamasının ve en kısa sürede çözüme ulaşabilmemizin yolu açılacaktır.

KARDEŞ PARTİLERDEN

CTP İskele ve AKEL Larnaka İlçe örgütlerinin gerçekleştirdikleri “Kıbrıs'ta Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele” konulu etkinlikte Neoklis Silikiotis tarafından yapılan selamlama konuşması

Yurdumuzun ve halkımızın yeniden birleşmesi için istek ve irademizi tekrar güçlü bir şekilde dile getirmek için bugün buradayız. Bugünkü etkinliği gerçekleştirmek için üstlendikleri inisiyatiften dolayı CTP İskele ve AKEL Larnaka İlçe Örgütlerini tebrik etmek istiyorum. Onlar, bu girişimleriyle, yaşayabilir bir çözüm için katkıda bulunabilen güçler olduğumuzu gösteriyorlar. Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin ortak vatanı için; birleşik, federal, askersizleştirilmiş ve barış içindeki bir Kıbrıs için mücadelede öncü olan güçler olduğumuzu somut bir biçimde gösteriyorlar.

Şu anda müzakerelerde gelişmelerin iyi olmadığı, gecikme ve güçlüklerin yaşandığı açıkça görülüyor. Güçlüklerin aşılması ve görüşmelerin daha hızlı ilerleyebilmesi için HristofyasveTalat arasında varılan görüş birliklerine geri dönmeleri yönünde ikililere bir kez daha çağrıda bulunuyoruz.

AKEL olarak, iki top-

lum arasındaki görüşmeleri destekliyoruz. Kıbrıs sorununun anayasal yanı açısından bulunabilecek ve kabul görececek tek çözümün, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin, BM'nin ilgili kararlarında belirtildiği şekilde iki toplumun siyasi eşitliğinin olacağı; tek egemenliği, tek vatandaşlığı ve tek uluslararası kimliği olacak; iki bölge – iki toplumlu federasyona dönüşmesini öngören çözüm olduğunu Kıbrıs içinde ve dışında herkese sürekli olarak tekrar ediyoruz. Ayrıca Kıbrıs Cumhuriyeti'nin doğal zenginliklerinin barışa, halkımızın kalkınmasına ve refahına yardımcı olacak şekilde değerlendirilmesi gerektiğinde ısrarediyoruz. Kıbrıs'ta hidrokarbon yataklarının bulunması Kıbrıs sorununun çözümü için, Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin sosyal refah içerisindeki bir Kıbrıs'ı inşa edebilmeleri için katalizör olabilir.

AKEL olarak mücadelelerimizi Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin kardeşliği ve yeniden yakın-

laşması için verdik. Özgür ve memleketimizin gerçek efendileri olarak, Kıbrıs'ın aynı mahallelerinde tekraryaşayana kadar mücadeleye devam edeceğiz. Halkımızın mücadelesi ve vizyonları hedefine ulaşmaya kadar mücadeleye devam edeceğiz. Bu hedef de özgürlük, yeniden birleşme, askersizleştirme ve gerçek bağımsızlıktan başka bir şey değildir.

Hakettiğimiz gelecek, barış içerisindeki bir gelecektir. Faşizmin bayraklarının, tanklarının, tel örgülerinin kesin olarak müzelelere kapatılacağı bir gelecektir. Mağusa'nın tekrar yaşam dolu, Lefkoşa'nın bütün olacağı, Rumca ve Türkçe'nin Girne'de, Larnaka'da, Limasol'da ve Baf'ta duyulacağı bir gelecektir. Önümüzdeki yol çetin bir yoldur. Bölen tel örgüler sadece toprak üzerinde değil, insanların beyinlerinde de mevcuttur. Bunun için, görevimiz, Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin yeniden yakınlaşmasına yönelik her çabayı desteklemektir.

ATILIM'dan

LENİN KÖŞESİ

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Nisan 1975 tarihli sayısından alınmıştır.

Devrimci harekette gençliğin oynadığı rolü önemle belirten V. I. Lenin komünistlerin, gençlerin örgütlenmesine yardım etmelerini, genç sosyalist ve işçiler arasından her çeşit güçlükleri yenebilecek devrimciler yetiştirmelerini önerir.

Lenin, gençlere, çalışmalarında üç noktayı gözönünde bulundurmalarını salık verir: "Birincisi, tüm gençlik örgütleri, gruplar ve derneklerinin çalışmalarında ilk hedef, üyelerine devrimci dünya görüşünü aşılama, Marksizmi de, ona düşman olan oportünizmi de iyi öğrenmek olmalıdır; İkincisi, bazı sahte devrimci, yahut da ülkücü deyimler ve küçük burjuva çıkışlarıyla gençliği, gerçek devrimci eğitimden saptıran sözde dostlarından korumak gerekir, çünkü bu sözde dostlar, gerçekte, devrimci çalışmalara karşı, düşüncesizce davranışlar ve prensipsizlik yaymaktadırlar; Üçüncüsü, pratik çalışmalarda büyük hatalardan mümkün olduğu kadar kaçınabilmek için komünistlerin tavsiyelerinden yararlanabilmek

üzere onların örgütleriyle ilişkiler kurmak." (Lenin, Tüm yapıtları, c.7, s.253)

Lenin, gençliğin kendi sorunlarını, toplumun sonadok devrimci sınıfı ve bunun için de her devrimde öncü olan proletaryayla bağlaşıklık kurduğu zaman başarıyla çözebileceğini belirtir ve şöyle der: "Deney göstermektedir ki, öğrenci gençlik ancak halkın ve her şeyden önce işçi sınıfının desteğiyle başarıyla ulaşabilir. Böyle bir desteğin sağlanabilmesi için, öğrenci gençlik sadece üniversite duvarları arasında kendi özgürlüğü için değil, tüm halkın özgür-

lüğü için, politik özgürlük için savaş yürütmelidir." (Lenin, Tüm yapıtları, c.5, s.370)

Oktobr devriminden sonra Marksist fikirlere karşı ilgi sürekli olarak artmış, komünist partilerin saflarına bir çok gençler katılmıştır. Bunun nedenini soranlara Lenin, Engels'in şu sözleriyle cevap vermiştir: "Bizim devrimci partimizde fazla sayıda gencin bulunması doğaldır. Çünkü biz geleceğin partisiyiz. Gelecek ise gençliktir. Biz yenilikçiler partisiyiz. Gençlik yenilikçilerin ardından her zaman seve seve yürümüştür. Biz eski, köhne düzene karşı fedakarca savaşan bir partiyiz. Gençlik ise fedakarca savaşta her zaman yerini almıştır." (Lenin, Tüm yapıtları, c.14, s.163)

Türkiye Komünist Partisi, gençliğin menfaatlerini, haklarını savunmayı daima önemli bir ödev saymıştır ve saymaktadır. TKP, gençliğin memleket çapında örgütlenmesi, işçi sınıfının gerçek bağlaşığı halin gelmesinin tüm devrim hareketini güçlendirdiğini saptamıştır.



ATILIM'dan**PARTİ YAŞAMI***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Nisan 1981 tarihli sayısından alınmıştır.***DİSİPLİN VE İNİSİYATİF**

Nerede olursak olalım, parti görevlerini yerine getirmek, Leninci çelik disiplinle, yüksek bir görev bilincini işçi sınıfına, devrime karşı komünist sorumluluğu birleştirmeye bağlıdır. Gizlilik, illegal çalışma, hele içinde bulunduğumuz çetin koşullar disiplinin önemini daha da artırıyor. Ne ki, bizim disiplinimiz her şeyden önce parti politikasını ve görevlerini her koşulda ve gereği gibi yerine getirmek disiplindir. Yüksek bir görev bilinciyle iç içe geçmiştir.

Partinin merkez organlarınca karara bağlanmış bir tek politika vardır, ama bu politikayı yaşama geçirecek parti örgütleri ve üyeleri çok çeşitli alanlarda ve koşullarda görev yapıyor. Her bir parti örgütü, gereğinde tek başına kalmış parti üyeleri, parti çizgisini, politikasını iyice özümseyerek, onun kendi alanında ve koşullarında yaşama geçirilmesinin hangi görevleri yüklediğini saptamakta inisiyatif kullanmak zorundadır.

Parti üyeleri saptanan görevleri yerine getirirken, her bir adımda, her zorluk karşısında parti sekreterine, üst organa danışmayı bekleyemez. Yaşamın tüm renkliliğini, arşımıza neler çıkaracağını tümüyle önceden saptamak da olanaksızdır. Hele gizlilikte, özellikle içinde bulunduğumuz çetin koşullarda toplanma,

iletişim olanakları da sınırlıdır. Bu durumda dalıcı, girişimci olmak, inisiyatif kullanmaktan geri durmamak, daha da yakıcı önem kazanıyor. İnisiyatif kullanmak, başına buyrukluk, aklına eseni yapmak, bildiğini okumak değildir. İnisiyatif kullanılacağı sınırlar parti politikası, kararları ve direktifleri ile çizilmiştir. inisiyatif kullanmak

adınabunun dışına çıkılamaz. Ama

zorluklar, engeller karşısında

yanlış yapmak korkusuyla

inisiyatif kullanmaktan

kaçınmak da görev

bilinci eksikliğidir,

bürokratlıktır. Gö-

revi yerine getir-

meme sonucu-

nu vereceği için,

Leninci disiplin

anlayışıyla bağ-

daşmaz. Leninci

disiplinin ve yanlış

yapmaktan kaçın-

manın yolu parti politi-

kasını ve taktiklerini iyice

özümsemekten geçer. Yan-

lış yapmak korkusuyla görev aksat-

mamak için yanlışını zamanında görmek

yeteneğine ve düzeltme cesaretine sahip

olmak gerekir.

Bu parti sekreterlerine, parti politikasını iyice özümsetmek, görevleri iyice tanımlamak, reçete vermeden iyice yönlendirmek, inisiyatif tanımak ve süreli bir denetleme yapma görevi yüklüyor. TKP'yi güçlendirmek, disiplinli, inisiyatif sahibi, görev bilinci yüksek kadrolar yetiştirmek demektir.



ATILIM'dan**LENİN KÖŞESİ**

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ekim 1979 tarihli sayısından alınmıştır.

PARTİ DİSİPLİNİ

V. I. Lenin, komünist partisi için, tüm komünistler için zorunlu koşullardan birinin parti disiplini olduğunu söyler. Ve der ki: "Çağımızda ... komünist partisi ancak en geniş ölçüde santralizm biçiminde örütlenmişse, partide çelik disiplin varsa ve parti merkezi tüm parti üyelerinin genel üvenini sağlamış ve geniş yetkilere sahip, sözü geçen, saygın bir organ haline gelmişse görevini başarabilir" (Tüm yapıtlar, c.41, s.209)

Lenin, parti disiplini, parti yaşam normlarına, partinin program ve tüzüğünün istemlerine kesinlikle bağlıdır der ve parti sıralarının buna uymayanlardan arındırılmasını gerektiğini vurgular: "Parti, gönüllü olarak kurulmuş bir birliktir ve eğer o sıralarını partiye karşı görüşleri yayanlardan temizlemezse mutlaka önce ideolojik bakımdan, daha sonra da maddesel bakımdan dağılır. Bu görüşlerin partiye karşı olup olmadığının ölçütü parti programı, parti tüzüğü, partinin kararları ve sonucusu tüm uluslararası işçi hareketinin deneyimidir" (c.12, s.103)

Lenin, parti disiplininin temel koşullarının başında azınlığın çoğunluğa, al organların üst organlara bağlı olmasının geldiğini söyler:

"Azınlığın çoğunluğa bağlı olması sağlanmadan işçi sınıfı partisi adına yaraşır bir parti olamaz." (c.9, s.7-8) "Parti yönetimine bağlılığı yadsıma, parti sıralarında kalmaktan vazgeçmeyle, partiyi yıkmaya çalışmayla eş anlamlıdır (c.8, s.351)

Öte yandan Lenin, komünist partisinin belirli bir örgütsel birliğe sahip olduğunu ve "bu örgütün disiplinine bağlı olmayan bunu küçümseyen, bu örgütün kararlarını çiğneen kişiler bu örgütün üyesi olamazlar. Bu temel bir kuraldır" (c.24, s.103) diyor ve proletaryanın disiplininden korkmadığını belirtiyor: "Proletarya örgütten ve disiplinden korkmuyor ... Proletarya değil, partimiz içindeki bazı aydınlar kendilerini örgütlenme ve disiplin ruhunda, anarşiye yol açan sözlere karşı kin ve düşmanlık ruhunda eğitmemişlerdir" (c.8, s.376-377)

Lenin, parti sıralarına sızmış bu tür aydınlara, oportünistlere, bozgunculara karşı ardıcıl bir savaşım vermiştir. O, "Vperyod" dergisinin çevresinde toplanan bozguncu, baltalayıcı grupların oluşturdukları birliği şöyle niteliyor: "Bu birlik anti-markсист, bozguncu grupların birliğidir. Bu birlik, "Pravda"nın Marksist doğrultusundan ve

disiplinden, yoldaşça, parti disiplininden, "Pravda"nın çevresinde Rusya'nın bilinçli işçilerinin ezici çoğunluğunu birleştiren disiplininden nefret eder.

Bu birliği, "serüvenci diye adlandırmalıyız, çünkü o ilkesizlikten, anti-Marksist ideleri (bunları açıkça savunmadan) körüklemekten, işçi hareketinde bozgunculuktan başka bir şey yapmaz ..." (c.25, s.357)

Lenin, parti disiplininin komünistlerin kendi görüşlerini belirtme özgürlüğünü kısıtlamadığını belirtiyor. Her parti üyesinin karar alınmadan önce kendi görüşünü savunabileceğini, ama böyle bir karar alındıktan sonra tüm komünistlerin bu kararı yaşama geçirmek için çalışmaları gerektiğini söylüyor: "Yetkili organlar karar aldıktan sonra biz tüm parti üyeleri, bir tek kişi gibi hareket etmeliyiz." (c.5, s.128)

Lenin, başarılı savaşımın koşulu, parti disiplinini güçlendirmektir der: "Devrimci disiplini, örgütlülüğü ve konspirasyonu güçlendirip geliştirmeden erke karşı savaşım vermek olanaksızdır." (c.2, s.468)